

Ruh ve Madde

Metapsizik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Cilt: 19 Sayı 224 Eylül 1978

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE. P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

8.8.1978 Salı. Saat 19.30. Derneğin telefonu çalıyor ve bir dost bir kederli haber veriyor: «Dr. Muammer Bilge, eşiyle beraber trafik kazasında, bu dünyadan ayrılmışlar. Haberi radyodan öğrendim. Baş sağlığı dilerim.»

İnsanız ve hepimizin beklenmedik olaylara karşı tepki göstermemiz doğaldır. Bir anda Derneğin içi bu ayrılış haberiyle sarsıldı, herkes kendine göre tepki gösterdi. Beş gün önce Muammer Bilge ile beraberdik. «Hücre Bilimi»nin ikinci güzel baskısından getirmiş, aidat borçlarını kapatmış ve sohbet etmiştik. Her zamanki sakin, temiz, sevecen ve içtenlik taşıyan gözleriyle konuştuk. Hoşgörü ve vicdan gerçekliğinin uygulamasını yapan bir bilim adamının dostluğu, arkadaşlığı her zaman bir örnek ve anılmağa değer bir niteliktir.

Bu sevgi ve saygı dolu anıların ardında bize verdiği akademik bilgilerin değeri çok büyüktür. İki ay kadar önce Bursa'dan gönderdiği yazısını —belki de son yazısını— sunuyoruz.

Dünya Okulundaki görev bitince bir bahane ile Öte-Aleme geçilir. Ruhun ebedi yaşamı içinde bu dünya hayatı bir an gibidir. Ne mutlu ki özlü ve vicdanlı yaşanmış bir hayat, niteliği yüksek ruhsal değerlerin uyanması ile son bulur.

YOLLARI AÇIK OLSUN.

E. ARIKDAL

Fizik ve Metafizik

Düzeylerde

İnsanlık ve Barış İhtiyacı

● Prof. Dr. Muammer BİLGE

Hücreler bizim vücudumuzu oluşturan minik canlılardır. Onların mikroskobik dünyasında da doğum, ölüm, sağlık, hastalık, rahatsızlık, rahatsızlık, tokluk, açlık, mutluluk, mutsuzluk, v.b. vardır. Bütün insanların vücudu gibi, etrafımızda görebildiğimiz bütün hayvanların vücudu, bütün bitkilerin vücudu da esas itibariyle milyarlar ve milyarlarca hücrenin işbölümü ve işbirliği göstererek birbirine uyumlu davranışlarla kurdukları ve sürdürdükleri dev yapılardır. Bunların yanında, yine bizimle birlikte bu dünyada, az sayıda hücreden kurulmuş, küçük vücutlu oluşumlar, hatta bir tek hücreden ibaret bağımsız tek hücreli canlılar da vardır. Bunların da türleri ve sayıları pek çoktur. Ömürleri genellikle bizimkinden çok kısa, yaşamları çok daha hızlı ve herhalde çok ilginçtir.

Bizlerle ve hücrelerle birlikte bu planette hücrelerden çok daha küçük, vücut yapılışı bakımından daha iikel ve daha basit görünen canlılar da bulunmaktadır. Bakteriler, virüsler bu gruptandır. Bu küçük canlıların, bu boyutlarda ve bu sade yapılaş içinde bile, sürdürebildikleri yaşam düzeni ve hatta tüm dünya canlıları için birçok yerde vazgeçilmez katkılarda bulunabilmeleri, çok ibret verici, çok düşündürücü ve gerçekten gözlerimizi açması gereken niteliktedir.

Ayrıca biz, bu planette şimdiki yaşam durumumuzu ve yaşam düzeyimizi kazanabilmek ve sürdürebilmek için mikroskobik canlılara bağlı ve muhtaç olduğumuz kadar, gözle görüp elle tutabileceğimiz boyutlardaki, yani kocaman yapıdaki (normoskobik büyüklükteki) bitkilere, hayvanlara ve diğer İnsan-

lara da bağlı, bağımlı, daha doğrusu muhtaç bulunuyoruz. Kendi «türdeş»larımızca oluşturulmuş, yani insanlar tarafından kurulmuş ve geliştirilmiş gibi görünen toplumların ve toplumsal kuruluşların bizim yaşam düzenimizdeki yerleri, rolleri ve önemleri de anlaşılması zor olmıyan gerçeklerdir.

Bundan başka, insanüstü kuruluşlar olan çeşitli toplumların, devletlerin, insanlık çapındaki toplumsal oluşumların, iklim gibi, doğa güçleri gibi etkenlerin güneşin, güneşlerin, çeşitli yıldızlar ve galaksilerin, yani bize etkin üst yapılar halindeki sayısız makroskopik (makrokozmetik) varlıkların bize neler sağladığını, daha doğrusu bizler için vazgeçilmez katkılarının neler olduğunu da düşünmemiz gerektir.

Bütün bu koşullar altında bizler, bu evrende ve onun mikrokozmetik ve makrokozmetik uzantılarında yer aldığımızı bildiğimiz ve bilmediğimiz sayısız canlılarla birlikte yaşıyoruz.

FİZİK ÂLEMİMİZ VE METAFİZİK ÂLEMİMİZ

Bu evren, aslında çok boyutlu bir yapı olup «fizik ögeler» yanında pekçok «metafizik ögeler»i de içerir. İnsanın yapısında, subjektif iç yapısında, metafizik ögeler çok daha belirgin bir şekilde varlığını belli eder. Fakat henüz kendini içte aramayan ve kendi özünü üç boyutlu eşyadan fazla ayıramıyan kimselerin dışa dönük bilincinde, bu âlemin ve insanın ruhsal derinlikleri, bilinmezliklerini korurlar ve onlar tarafından yok sayılabilirler. İşte bu derin ve hazin yoksunluğun, hızla ilerleyen bilimler tarafından, insanların çoğunluğu için henüz yeter derecede giderilmemiş olduğu bu dönemde, varlığımızın be-

Müsbet bilim ile Spiritüelbilgi ve ahlâkı bir arada yaşamanın sırrını mı öğrenmek istiyorsunuz? Her şeyin Tanrı'nın izni ile olduğunu anlayınız. Ruhun arayışına engel olmayınız, anlayışsızlığı ve bencilliği -besleyip, büyütmeyiniz. Doğa ile Ruh ayırmadan, Tek'liği sezmeye çalışınız. Hakikat bundadır.

riş dolu derin yapısı, metafizik yapısı, arka planda kalmakta ve dünyamızın yüzeyinde, hücreler bitkiler, hayvanlar arasında olduğundan daha fazla insanlar ve toplumlar arasında kavgalar ve savaşlar bir yeryüzü yangını halinde sürüp durmakta ve zaman zaman alevlenmektedir. Bunların azaltılması, önlenmesi, yok edilmesi gerekirken tam tersine körüklenerek sürdürülmesi, varlığından ve devamından yarar umulması çok daha acı patolojik durumlardır. Bu kavgalar, bu savaşlar ve kavgadan medet uman anlayışlar, bütün korkunçluğu, bütün anlamsızlığı ile yeryüzünde yayılırken, bunların geçici, küçük ve patolojik yüzey olayları niteliğinde bulunduğunu, evrenin ve insanın iç tarafındaki, metafizik katlarındaki devamlı, kararlı ve daha kapsamlı, barış dolu iç düzene bunların ters düştüğünü, yani doğamızın varlığımızın temel yasası olmadığını, yüzeydeki olayları görüp bunlara kapılan insanlara anlatmak güçleşmektedir.

DOĞA'YA VE EVREN'E YENİ BİR YAKLAŞIM

Gerçekten «hayat mücadelesi» kavramı, «doğadaki sürekli kavga» anlayışı, «hakların kuvvet zoru ile alınması», «kuvvetlinin zayıfı ezmesi», «büyük balığın küçük balığı yutması», «bir kimsenin göşyaşı döktüğü yerde diğer bir kimsenin zafer çiğlikleri atıp sevinebilmesi» doğru değildir. Bu gibi ters belirtilerin bir dereceye kadar hayvanlar âleminde görülmesi belki olağan karşılanabilecek olsa da insanlar için tam patolojik olaylardır. Bir bakıma da bunlar, insanlar âlemi için yakışsız kalan ve bilinçli insanların çabaları ile düzeltilmesi beklenen bazı aksak-

lıkların dış belirtileri, «semptom»larıdır. Asla, insanlar düzeyinin kaçınılmaz normal olayları değildir.

Atların, köpeklerin, fillerin v.b. birçok hayvanların yabanî taraflarını gidererek bunları ehlileştirilmiş, çiftliklerde, evlerde, hatta eğlence ve sanat gösterilerinde bunları birçok insanlardan daha ileri bir uyumluluk içinde uygar atılımlara ortak etmiş olan insanlar, bu yolda iyi örnekler vermişlerdir. Yarış atları, polis köpekleri, sirk filleri, v.b. bugün insanların yetenekli ve değerli dostları, uygar arkadaşları olmuşlardır.

Maymunlara, yunuslara, balinalara dil öğreten insanlar, aslanları ve zehirli yılanları kendileri ile kucaklaşılabilen, ağzına el, kol, yüz teslim edebilen, sevilip okşanabilen, sevgiye anlayışlı cevaplar verebilen dostlar haline getirebilmiş kimseler, doğru yolda bulunan önemli ve takdire değer örneklerdir. İnsan işte bu anlayışla doğaya ve evrene yeni bir yaklaşım yapmalıdır. Hiç olmazsa kendi türdeşlerine, yani tüm insanlara karşı, hiçbirine hınç duymadan, kin ve nefrete kendi kalbinde yer vermeden, sağduyu ile, bilgi ve sevgi ile, yani insanca ve uygarca davranmayı planlamalı, programlamalı ve gerçekleştirmelidir. Yoksa insan, birkaç bilgi kırıntısı, birkaç teknik buluş sahibi olunca hemen, «doğaya hakim olmak» gururuna kapılırsa, isabetli bir yola girmiş sayılmıyacaktır.

TIKALI DURAN İÇ ANTENLER SORUNU

Gerekli ve doğru olan bu anlayış, henüz etkin bir şekilde yeryüzünde yaygınlaşabilmiş değildir. Bunun yerine yeryüzü, gerçek

● Lütfen sayfayı çeviriniz

insanlığa ve gerçek bilgilere aykırı, tam ters bir anlayışla, korkunun, birbirine güvensizliğin, «kap kaç»cılığın yahut «vur al»cılığın, açığözlük ve bencilliğin egemenliğine itilmiş gibidir. Birbirini anlamak ve yakınlaşmak yerine alabildiğine silahlanmak, bireylerin ve toplumların her düzeyinde kaçınılmaz savunma zorunluğunu sanılmaktadır. İnsanlar ve toplumlar arasında kan davası, menfaat yarışması ve çatışması, dostluk yerine düşmanlık, sevgi yerine kin ve nefret, kanlı ve kansız, açık veya sinsi savaşlar ve bunları körükleyen gafletler, cahillikler çoktur. Ama bütün bunlar yüzeydedir. Somut, az boyutlu, kaba yapıların egemen görüldüğü fizik ortamdadır. Bazı insanlar, yanlış telkinlerle beyinleri yıkanmış, reklamlardan, kaba sloganlardan zarar görmüş, eksik ve yanlış fikirlerle örülü, sevgisiz ve bilgisiz, kaba kuvvete güvenmiş, bazı eksik ideolojilerin yanlış ortamında ruhunu gölgeletmiş olan insanlar, fizik âlemin tutsaklarıdır. Bunlar metafizik âlemin derinliklerinden ve oradaki engin sevgi ve mutluktan habersiz kalmış gibidirler. Bu haberin onlara ulaşmasını engelliyen şeyler de, çoğu kez çok önemsiz ufak nesnelere. Fakat bu nesnelere onların gönül gözlerini ve metafizik antenlerini en duvarlı, en ince yerlerinde tıkamakta, gerçek mutluluk, evrensel sevgi ve güven için kör ve sağır bırakılmaktadır. Bu tıkaçlar açıldığı ve iç gözler görmeye, iç antenler normal işlemeye başladığı zaman, insanlar kendilerine hiç yakımsıyan gafletten, saldırganlıktan, kör döğüşünden, vurup almaktan, kaçıp kalmaktan, birbirine karşı silahlanmaktan ve tuzaklar hazırlamaktan vazgeçerler, el cekerler, hatta biraz da hicap (utanma) duyarlar.

BİZİ GAFLETTE TUTAN KISIR DÖNGÜ'LERDEN KURTULUŞ

Bugün birbirine karşı silahlanan, savaşa hazırlanan insanlar ve toplumlar, sonunda savaşmanın bu hazırlıktan doğan otomatik bir sonuç olduğunu, aslında istenmiyen bir sonuç olduğunu da duyarlar ve bilirler. Silahsızlanmayı da bazan savunurlar. Fakat en kuvvetli silahın kendilerinde kalmasını ve önce karşı tarafın silahsızlanmasını isterler. Çünkü o tarafa güvenleri yoktur ve kendileri

önce silahsızlanırsa, henüz silahlı duran karşı tarafın saldırısına uğramaktan korkarlar. Elleriindeki silahı kendileri için bir güvence olarak sayar ve ancak ona güvenirler. Fakat bu durumda karşı taraf da aynı düşüncelerle ancak kendi silahına güvendiği ve karşı taraftan korktuğu için, silahını bırakmaz. Bundan dolayıdır ki, insanların toplumların silahsızlanması gerçekleştirilememektedir ve bugün olan düşünceler içinde hiçbir zaman da gerçekleştirilemez.

Silahsızlanma ve düşmanlığı terk etme yönünde gerekli adımların atılabilmesi, yeryüzünde insanlığın birtakım kısır döngülerden kurtulabilmesi için, yeter derecede bilinçlenmiş insanların çabalarıyla, insanlığa, düşünce düzeyinde ve metafizik boyutları da kapsayan yeni bir derinleşme hamlesinin kazandırılması gerektir.

DOĞAL GÜÇLERİN İYİ TANINMASI VE İNSANCA YORUMLANMASI

İnsanlar düşünmeli, bilmeli ve anlamalıdır ki bizim planetimizde bir deniz bir insanın boğulup ölmesine neden olmuş görünebilir. Fakat o deniz, o insanı öldürsün diye var olmuş değildir. Aynı deniz kendi içinde, sayısız türden balıkların ve diğer canlıların barınıp yaşamasına, büyük küçük gemilerin üzerinde ve içinde yüzmesine ve onları yapıp kullanan insanlar için nice yararlar sağlamasına da olanak verir.

Uçurumdan tedbirsizce atlıyan veya düşen bir insanın ölümüne neden olmuş gibi görünen yer çekimi, insan öldürmek amacıyla varolmuş değildir. Bu çekim kuvveti (gravitasyon) bizleri bu planette bir arada tutan, planetimizi de güneş sistemimiz içindeki görüngesinde muhafaza eden önemli bir yardımcıdır. Diğer yıldızlarda ve tüm evrende geçerliliği vardır. Bilen ve anlayan insanların uçak yapıp uçmasına, uzay aracı yapıp bu planetin dışına çıkmasına da engel olmaz.

Planetimizde mikroskobik ve makroskobik canlıların bazıları, diğer bazılarına, bazı koşullar içinde zararlı görünürler. Ancak aynı canlılar aynı ortam içinde diğer birçok canlılara yararlıdırlar. Zararlı oldukları koşullar iyi araştırılırsa ve uygun şekilde yönlendirilirse, düşmanlık için hiç yer bırakmıyan ve

her canlıyı kendi koşulları içinde mutlu yaşatmayı, diğerlerine dayanılmaz zararlar vermemesini sağlamayı gerçekleştirmek mümkün olur. Böylece, kurtlarla kuzuların, mikropların insanların, büyük balıklarla küçük balıkların «barış içinde yanyana» yaşamasını sağlamak, aralarında saldırı ve savunma sistemi yerine, korku ve düşmanlık yerine, ölçülü ve bilinçli bir yardımlaşma ilkesini geliştirmek, evrensel doğa düzenine daha uygun düşecek ve ancak daha bilgili, daha olgun ve ileri insanların yardımı ile gerçekleştirilebilecek daha insanca ve daha yüce bir uygulama olur.

Kişi ancak bilmediğine düşmandır. Bilmediğinden korkar. Korktuğuna karşı silahlanır ve korktuğu için saldırır. Ama saldırdığı zaman da, karşısındakini yenmiş ve ezmiş olsa bile, onun bir gün toparlanıp kendisine karşı saldırıya geçeceğini hesap eder, buna hakkı olduğunu düşünür. O zaman da gelecek için güvenini kaybeder ve yine korkar. Bu ise, hiç de gerekli olmadığı halde, kişiyi devamlı kavgaların «kısır döngüsüne» (fâsit dairesine) hapseder.

İnsanlar devamlı kavgaların, giderek artan ve yaygınlaşan kabalıkların, gaddarlıkların, kinlerin ve nefretlerin atmosferinde «kısır döngü»yü sürdürmekten çekinmelidirler. İnsanlığın hayvanlıktan seçilmesi ve üstünleşmesi buna bağlıdır. Unutulmamalıdır ki, yıkıcılık yapıcılıktan daha kolaydır; öfke baldan tatlıdır; fakat ancak sonunda insanın yüzünü kızartacak işlere götürür, düşmanları, çoğaltır.

OLGUN İNSANLARDAN BEKLENEN GÖREV

Bugünkü durumumuzda, insanın insanı, hatta kardeşin kardeşi insafsızca ezmekte sakınca görmediği ortamlarda, düşmanlıklar, intikam duyguları, kinler çoğaltılmaktadır. İçleri acı ve korku ile dolu zavallı insanlar yeni saldırılarla yeni düşmanlık tohumları ekmekten başka birşey yapmış olmamaktadırlar. Bundan başka bir çıkar yol da görmemektedirler.

Yürekleri sevgi ile, beyinleri bilgi ile güçlenmiş mert ve cesur insanlar bu korkan ve korktuğu için silaha sarılan insanlara, gerçek fikir alışverişi, gerçek bilinç açılması,

gerçek uyanış ve kurtuluş yolunda öncülük etmelidirler. Gerçek kurtuluş için, her insanın, kendi iradesi ve kendi hür kararı ile, şeytanlıktan, bencillikten ve bilgisizce saplantılardan sıyrılıp olgunluk yoluna atılması beklenmektedir. Gerçekten olgun insanlar ise, kendi aralarında bir araya gelip fizik ve metafizik her boyutta anlaşmalıdırlar ki, henüz doğru yolu bulamıyarak birbirini kıran veya kırmaya hazırlanan insan kardeşlere de, uyarıcı, doğrultucu, kurtarıcı, güçlü bir el uzatılabilsin.

FİZİK YAŞAMIMIZ VE METAFİZİK YAŞAMIMIZ

Bizim anlayışımıza göre bu dünyada fizik yaşamımız geçici (fâni)dir. Ölüm vazgeçilmez, kaçınılmaz bir olaydır. Buradaki canlılar evet yaşam boyunca uyumlu, sağlıklı ve mutlu yaşamalıdırlar. Hastalıklardan, sapıklıklardan korunmalıdırlar. Bazı hatalardan sakınmayı becerenler bu sonucu alırlar. Nihayet sonunda ölümün vazgeçilmez ve kaçınılmaz olduğu noktaya erişen kimseler ise, memnun, mutlu gönüllü olarak ölebilirler.

Ölümlerle erişilen basamakta, karşılaşılması kaçınılmaz olan yeni ufuklar, geride kalan fizik yaşam boyunca sürdürdüğümüz davranışların metafizik sonuçları, diğer bir deyimle dünyada ekmiş olduğumuz tohumların acı veya tatlı meyvaları ile doludur. İnsan bunu belirli bir duyarlık düzeyine eriştikten sonra iç antenleri ile duyar, anlar ve bilir. Ancak fizik yaşam boyunca iç antenlerini kapalı tutanlar veya bu antenlerini kapatamadıkları anlarda sızan bazı iç bilgileri (vicdan sesini) dikkate almayanlar, ölüm ötesindeki basamaklarda sürprizlerle karşılaşmış olurlar.

Aslında ölümden korkulmaz ve kaçılmaz. Kaçmaya çalışmak da boşuna bir çaba olur. En doğrusu fizik dünyada dürüst yaşamak, buradaki görevleri tam yapmak, sonuna kadar burada yaşama direncini ve sorumluluğunu sabırla sürdürmek ve ölüm kendi kaçınılmazlığını belli edince de, mutlu, gönüllü ve bilinçli bir şekilde ölmektir. Bu, varılması istenecek en iyi sonuçtur.

Dünyamızda bizim doğumumuza olanak

● Lütfen sayfayı çeviriniz

sağlayan, zemin hazırlayan, bizi burada beslemek ve yetiştirmek için yardımlarını esirgemeyen birçok insanların bulunması gibi, ölüm ötesine geçişimizde de, bizi, yeni metafizik boyutlarda karşılayan, yardımları ile destekleyen yeni koşullara uyumumuzu kolaylaştıran başka dostlarımız vardır. Bizim fizik âlemden çözülüşümüz, metafizik âlem için bir doğum gibidir. Beklenen, izlenen, yardım edilen bir olaydır.

HESAP VERME'NİN METAFİZİĞİ

Kısacası «ölüm», ölen için gayet normal ve mutlu bir geçiştir. Öldüren içinse bir azabın başlangıcı olabilir. Öldüren, hesap vermek zorundadır. Çünkü bu davranışında o, bazı bencillikler, bencil amaçlar ve hatalı değerlendirmeler yapmışsa bunlar kendi varlığında dengelenmesi gereken yıkıntılar bırakmış olacaktır. Nitekim öldüren haklı öldürmüştü, gerçekten adalet önünde «beraat» eder. Haksız öldürmüştü bulunuyorsa, gerçekten kendi davranışı ile kendi varlığında açılan yaraların, vicdansal tepkilerin, acı sonuçlarını yaşar. Öldüreni yakalayan ve sorumlu tutan toplum görevlileri de, onun içdünyasında metafizik yakalanma ve sorguya çekilme işlemlerinin fizik âlemdeki bir karşılığı, bir izdüşümü gibidir. Asıl önemli olan metafizik basamaklardaki iç işlemlerdir. Fizik âlemdeki sorgulardan ve sorumluluklardan belki uzun süre kaçılabilir. Fakat metafizik boyutlardaki iç sorgulardan ve sorumluluklardan (vicdansal) devamlı olarak asla kaçamaz, saklanılamaz.

HÜCRELER ARASI UYUM VE İNSANLAR

«Hücre Bilimi» adlı kitabımızın çeşitli bölümlerinde, hücrelerin nasıl akıllıca bir işbölümü ve işbirliği içinde çalıştıkları, organların, organ sistemlerinin, nasıl akıllıca düzenlemelerle vücudumuzun bütün fonksiyonlarını birbiri ile uyumlu sonuçlara götürdükleri, sağlıklı yaşamın işbölümü, işbirliği ve uyum ile çalışmaktan nasıl doğduğu birçok ayrıntılarla açıklanmış, genel ilkeler belirtilmiştir.

Bu ilkelerin, insanlar arasına ve böylece insan toplumlarının yaşamına aktarılması ve burada da «insanlık barışı» ve «insanlar arası uyumluluk ve mutluluk» için kullanılması

gerekir. Bu gerçeğin görülmesi, anlaşılması ve yaygınlaştırılması için, katkıda bulunulmasını tüm oyukucularımdan, kendi mutlulukları adına ve tüm insanlığın insanca bir uygarlığa ulaştırılması amacıyla rica etmek isterim.

BEYİNSİZLEŞME VE BİTKİSEL HAYAT

Diyebiliriz ki, bitkisel hayatı hayvansal hayat haline yükselten, beynin ortaya çıkmasıdır. Aynı şekilde, bir hayvanı bir insan haline getiren şey de, beynin taşıdığı hiyerarşide, birtakım üst yapıların ortaya çıkmasıdır. Bu üst düzey, hayvanlarda en ilkel dereceleri ile başlayan, fakat insanlarda asıl gelişmesini kazanarak birtakım sosyal, moral ve mânevî nitelikleri daha belirginleşen bir oluşumdur. Biraz da fizik ötesi (metafizik) öğelerle donanmış olduğu belli olur.

Aynı düşüncüyü ters yönde izliyerek şunu söyleyebiliriz: Vicdanını ihmal eden, gölgede bırakan, susturan insan, insanlık düzeyinin altına düşer, hayvanlığa özgü niteliklere kendini bağlamış olur. Beynini, özellikle onun üst bölümünün daha büyük bir kısmını işletemez hale gelen insan ise, eğer dolaşım ve solunum fonksiyonları durmamış ise ölmez, fakat devamlı, şifasız bir koma haline girebilir. Yani bitkisel hayat'a döner.

YARI AYDINLARIN YOL AÇTIĞI ZARARLAR

Diğer taraftan psikiatri uzmanlarının ölçüsü ile, insanların çoğu az veya çok ruh hastasıdır.

Esasen normal sayılabilecek insanlar da her zaman normal bulunmazlar. Gerçekten uyanık, gerçekten bilgili, gerçekten sorumluluk duygusu ile dolu olabildiğimiz zamanlar, bütün hayatımızı kaplamaz. Yarı uyanık, yarı bilgili veya diğer bir deyişle «yarı aydın» olarak davrandığımız, hislerimizde, menfaatlerimizde, dar görüşlülüğümüze kapıldığımız anlar vardır. Belki bazılarında bu kusurlar daha dikkat çekici ve daha yaygındır. Bu gibi «gafletli» anlarımızda verdiğimiz hükümlerden doğan zararlar, sadece bizi etkilerse mesele yok; fakat toplumu yöneten sisteme dahil bulunuyorsak bu zarar başkalarına da geçer. İşte o zaman yükleneceğimiz vebal, sebep olduğumuz zararlar oranında büyür.

Büyük bir toplum, bir millet, böyle zararların bir kısmına hiç sarsıntısız katlanabilir. Fakat kusurlu insanların arttığı ve hele bunların yönetici basamaklarda bolca yer aldığı hallerde, derece derece toplum hastalanır. Bu hastalığın en önemlisi ve en acısı beynin yüksek fonksiyonlarının eksilmesinden, diğer bir deyimle moral ve mânevî çöküntüden doğar.

Milletin çeşitli organlarının, hattâ tek tek, yurttaşların birbirini anlamaz ve düşünmez hale gelmesi, bir çıkar yarışı ve «bir kör döğüşü» havasının ortalığı kaplaması bir hastalıktır. Bu hastalık içindeki toplumda «başıboşluktan» bahsedildiğine çok kez tanık oluruz. İşte bu «başıboş»luk yerine «beyinsizlik» demek teşhisi daha açık söylemek olur. Beyinsizleşmenin ilerlemesi, toplumda bir «neme lâzımcılığı» ve «vurdumduymazlığı» derece derece artırır ve toplumu geçici veya geçmeyici bir «bitkisel hayat»a indirebilir.

BEYİNSİZ GÜVERCİNİN YETENEKLERİ

Ön beyni çıkarılmış bir güvercin, yine ayakta durabilir. Mükemmel uçabilir, etrafını görebilir. Uçarken bir yere konabilir. Dışardan bakanlar onun bir «beyinsiz güvercin» olduğunu kolay kolay anlayamazlar. Ama böyle bir güvercinin normal bir güvercin olmadığı muhakkak. Çünkü o, herhangi bir eşyaya konar gibi, kendisini avlamaya çalışan bir kedinin sırtına konabilir. Buradaki tehlikeyi bilemez. Diğer taraftan aç ve susuz bulunsa bile, önündeki yemi yemez, suyu içmez. Çünkü bunları tanımaz. Ancak bu madde ağızına konulursa yutar. İç organları normal görevlerine devam ederler. Diyebiliriz ki bu güvercin «uçan bir bitki» haline dönüşmüştür. Bir «bitkisel hayat» yaşamaktadır.

İNSANLARDA VE TOPLUMLARDA BAŞIBOŞLAŞMA'NIN ANLAMI

İnsanlarda ve toplumlarda, anatomik olmasa bile, fonksiyonel anlamda bir «başıboşlaşma» ve «beyinsizleşme», moral değerlerin, yüksek mânevî bağlılıkların zamana ve ihtiyaca göre gereken gelişmelerden yoksun kalması, zayıflaması ve kaybedilmesi ile

başlar, düşmenin devamı ve sonuçları işe, gitgide daha acı olur.

Bizim «bugün»ümüz, beyinlerimizde, ruhlarımızda yeri boş kalan yüksek, derin ve mânevî değerlerin, hasretini yaşamaktadır. Bu boşluk gerekli şekilde doldurulmazsa, yarınımız bugünümüzden daha çok «başıboş» yani daha çok «başka» olabilir. Bugünkü genel ve yaygın hastalığımızın asıl nedeni, metafizik yapımızdaki harabiyetlere bağlı iken ve biz bunları tanıyıp düzeltmeden, fizik varlığımızı sağlığa ve mutluluğa kavuşturamayız. «Kör döğüşü bataklığına» düşmekten kurtulamayız.

Metafizik düzeyden kaynaklanan hastalıklar, metafizik düzeyde bir teşhis ve metafizik düzeyde bir tedavi bekler. Fizik düzeydeki önlemlerle iyileşmesi olanak dışıdır.

TOPLUMU HASTA EDEN MİKROPLAR

Yalanın, iki yüzlülüğün, bencilliğin ve bunlara benzer daha birçok mikrobun kendi varlığımızdan ayıklanıp atılması için, kendi bilincimizin aydınlığında, kendi irademizle sağlam kararlar verilmedikçe, biz kendimizi hastalıktan nasıl kurtarabiliriz? Ve biz kendimizi bu gibi hastalık etkenlerine açık tutarken kim bize şifa sunabilir?

İnsanı, ancak insanın kendi azim ve kararı ile, doğru yolu araması ve bulması kurtarabilir. Herkesin ettiği başkalarını etkilemekle kalmaz, er geç kendisine de döner. Bizler, hepimiz, günümüzün yirmi dört saatinde, hayatımızın her anında, doğru yolu izlemeliyiz. Yanlış her adım er veya geç, başkalarına ve bize acı bir sonuç getirir. Kendi gerçek mutluluğu uğruna her insan bu ilkeye uymalıdır.

Akıllı ve olgun insan herşeyden ve herkesten fazla kendi kendini eleştirir. Bu özeleştiril devamlı ve her an uyanık olmalıdır. Ancak o zaman ve binbir güçlkle bir insan, olgunluğu bulabilir. Ve ancak binbir güçlkle olgun kalabilir. Çünkü bir adımda yenden yanılmak olasılığı ve gaflete düşmek olanağı vardır. Özeleştirisini iyi yapan insanın da dilsizliğini bir ceffetten silkinip çıkması olanağı her an yine elinde sayılır.

{Devamı Sayfa 36'da}

DÖĞÜŞ SAN'ATLARININ RUHSAL GELİŞMEDEKİ YERİ

(Michel Random ile Söyleşi) (*)

— Son yayınladığınız eserin ismi : «Döğüş San'atları ya da Budô'ların Ruhu» dur. Neden ikinci başlık olarak Budô'lar yolunu kullanınız?

MR. — Olayları görmenin iki yolu vardır. Mücadele san'atlarını döğüş, hücum ve savunma da etkin bir teknik olarak kabul edebiliriz. Bu durumda beni böylesi ilgilendirmez, zira ben şiddet yanlısı, ona meraklı değilim. Ama, onun bu görüşünün ötesinde mevcut olan içeriği de araştırmamız gerekir. Bu durumda Budô'lar, öteki yollar (tarikât) gibi, ruhsal bir yüze sahip olan bir yoldur.

Bu yol, ruhsal bir plânda, kesin gereksinmelere malik olan bir tavır - davranış - önermiş olmasına rağmen, insanı çepeçevre saran bir yoldur. «Mücadele San'atları» deyimi kullanılınca, daha çok teknikler vurgulanmaktadır. Oysa Budô bu görünüşün çok ötesine gider: tekniklerden çok çok daha seyyaldır, o... Evren ile İnsan arasındaki ezoterik (içsel, gizli) bir bilgiyi ifade eder. Evren ile İnsan arasında nefes, enerji ve geleneksel mücadele sanatlarına ait bu ilkelerin uygulaması akıp durur.

O halde, budô mücadele san'atlarının ezoterik yoludur. Döğüş san'atları, böylece, tüm insanlarca ilgilendikleri ölçüde «yollar» olarak belirebilirler.

S. — Bu ezoterik araştırmayı tanımlaya bilirmisiniz? Bir Batılı için döğüş yolu içinde ezoterik bir yan bulmak güçtür, döğüş sözcüğü düşmanlık ve kin kavramlarını da içerdiğine göre...

MR. — Biz batılılar için, bir ölüm silâhını kesinlikle simgeleyen kılıcın ezoterik yol kavramı ile bilgelik fikrini nasıl kavradığımızı anlamak oldukça güçtür. Bununla beraber, gerçekten, Kılıç Yolu, alışlageldiğimiz geleneksel bilgeliklerden,

tefekküre dalma fikrinden, iç benliğine yönelme ve dünyadan eçekme durumundan ve münzevîlik düşüncesinden daha razı olarak, en yüksek tanımı içinde, en esaslı bilgelik her türlü başlangıç hareketini içerir.

Kılıca dövüşmeden ziyade, öncelikle sözkonusu olan Kılıç Yolu (tarikî) dur. Sadece kılıç tekniğini anlayan her insan uzun süre bu yolu izleyemez, en azından hakiki bir üstada sahip olmalıdır. Boşidô (Savaşçılar Yolu) öyle kurallar ileri sürer ki insan kılıca hizmet etmeyi unuttur ve kılıç imajı ona saf, sükûn içinde, hareket-siz olmayı öğretir.

Budô'da, hayat faydasız yere ortaya konulamaz, ve kendi varlığı ya da başkalarının varlığı ile oynayan Samurai gözden düşmüş bir kimsedir. Büyük üstadlar tarafından sık sık bildirilmiş olan yolun gerçek ruhu şöyle özetlenebilir: **doğru olduğu müddetçe, hayat daima korunmalıdır.** Görünüşte, ölümden sıyrılmaktır bu. Oysa bu fikir insanı ölüm korkusunu yenmeye yönelten sabit bir fikirdir, hayatın geçici oluşunu narin kiraz çiçeği ile simgeleme tarzı, aksine tüm varlığı bir çeşit hayatın tamamlanışına doğru fırlatma tarzıdır.

Hiç kuşkusuz, bu nitelikler, mal edinme arzusu, yada en azından mal ve mülkten elini çekmek gibi, öteki içsel durumları da içerirler. Satın alma fikri gibi, ölümlü küçümseme de, şüphesiz söylemesi kolay, ama uygulaması oldukça güç fikirdir. Ölüm korkusundan kurtuluşu gerçekten elde eden bir kimse, elbetteki, fiilen artık öğrenme ihtiyacında olmayan hür bir insandır.

* Temmuz-1978 Sayısında yayınlanan söyleşinin başka yönlerden tamamlanışını bu söyleşide görüyoruz. (Ç. Notu)

Mito Beylerinden biri: «Savaş Kılıcını son hızla savurmak ve orada ölmek, çok kolaydır» diyor. «Çok kolay» olma pek basit insanların harcıdır; yaşamak gerektiğinde yaşamak ve ölmek gerektiğinde sadece ölmek gerçek cesaretin ta kendisidir.

S. — Kendini Budô Yoluna adayanın güttüğü amaç nedir? Kendikendine hakim olmak mı yoksa çok daha başka bir şey mi?

MR. — Ereklilik nedir? Ereklilik etkinlik aramayı gerektirmez: etkinlik kendi kendine çoğalır. Etkinlik açılma olduğu zaman doğar, yani enerji geçince, enerjiye engel olma durumu ortadan kalkınca ortaya çıkar. Bunlara göre, enerjiye engel olan kimdir? Benlik (ego) dır, ve onun çeşitli tutkularıdır. Bu sebeptendir ki bir kimse kendini Budô'ya adayınca, ilk önce ve herşeyden evvel, kendine ölüm korkusunu yenme öğretilir. Gerçekten, sadece bir kelimedenden ibaret olan bu kelime temel bir davranışa, bir duruma, yani kendi kendinize hayat, varolma ve hissetme tarzı hakkında soru sormaya götürür sizi. Ve bu yüzden sahip olunacak bir kin ve nefret yoktur.

Düşmana kin ve saldırganlıkla hücum edilmez. Gerçek Samurai, hasmını meşrû olmayan bir biçimde öldüremez, ama soğukkanlılığını yitirmesi için hasmını şartlandırabilir. Örneğin kılıçla dövüş, her keresinde varlığı tümüyle saran bir dövüşün dayanağı değildir. İki kısa hikâye ile bunu açıklamak daha iyi olacaktır:

«Sahne 19. y.yılda geçer. Bir Samurai birliği gizlice bir hana girerler. Bunlar Shogun'ların (Japon askerî diktaları) son adamlarıdır. Hanın meyhanesindeki öteki samurailer bu birliğe suikast hazırlarlar. Japonya bunalım içindedir. Y. yıllardan beri güçsüz olan İmparator, Batı'dan gelen tehditlere karşı tüm Japonları birleştirebilecek tek insandır. Suikastçılardan başı: Lizasa Morisada'dır. Birden, Shogun birliği odayı araştırır, kılıçlar sıyrılır. Morisada odayı zayıfca aydınlatan ağaç ve kağıttan yapılmış fenerin kendine bakan yüzündeki mumu şimşek gibi bir

Küçük Kendô'cular ve M. Randon

kılıç darbesiyle keser. Morisada, o zaman, fenerin üstüne kalkar, bir de bakar ki iki mum ve fener kesilmişler ve düşmeden duruyorlar. Düşmanları öyle etkilenir ve şaşırırlar ki selâmeti kaçmakta bulurlar.»

İkincisi de şöyle :

«Kendisini durmadan rahatsız eden dört karasineğe hiç aldırmadan sakın sakın çorbasını içen bir samurai, han odasına üç başıbozuk samurainin girdiğini görür. Adamlar ağır ağır etraflarına bakarlarken onun belinde asılı duran, küçük bir servet değerindeki, nefis iki kılıcı görürler. Memnuniyetleri suratlarından bellidir. Adam yalnızdır ve üçe karşı bir durumdadır.

Yakındaki bir masaya oturarak yüksek sesle onunla alay etmeğe başlarlar, böylece onu düello için tahrike çabırlar. Adam onlara mükemmel bir aldırmaçlık örneği gösteriyor, bu durum onları şaşkına çeviriyor. Sonra, sakın samurai piring yediği çubukları yavaşca kaldırıyor, kesin ve pek ani dört hareketle, çubuğa konmak isteyen dört sineği, zahmetsizce, avlıyor. Bu üç terbiyesiz ve küstah samuraiye bakmıyor bile. Ağır bir sessizlik kaplıyor her-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

yanı. Üçü birbirlerine bakıyorlar ve karşılamaaki adamın gerçek bir usta olduğunu anlıyorlar. Hemen oradan kaçıyorlar. Daha sonra adamın Miyamoto Musashi olduğunu öğrenirler...»

Bu yaralama anını hassas olarak saptayabilmek pek büyük ustalara ait bir işittir. Bu nedenle, Musashi şöyle diyor: hasım şeffaf kahnalıdır, hasmı hem görmeli hem görmeznelidir, yada çok uzaktaki bir dağa bakıyor gibi ona bakmalıdır. Ruhsal bir imaj olarak, hasım kendinin aynasıdır. Şu halde mücadele sanatları, crekellik bakımından, insanın kendine karşı bir savasıdır. Bu sebepten, hiç kuşkusuz, meditasyon ve sükunet pek önemli rol oynarlar. İlk suların sakinliğini kazanmak için, düşünmeden yoksun ve gerilimsiz bir hal, tam bir içsel dinginlik, mutlak bir çözülme. Hiç bir hareketin ve hadisenin tedirgin edemediği bu ruh haline, Japonlar, «saf ayna, sakin su» demektedirler.

SİMGESEL BİR MUKAVELE

S. — Fikrinizi izlemek üzere diyebilirmiyizki bir çeşit simgesellik taşıyan her tür dövüşde başlıca hasım bizzat siz oluyorsunuz. Şu yada bu insanda size yüzünü gösteren ve size ölümcül meydan okuyan hasım bizzat sizsiniz öylemi?

MR. — Elbette. Eğer benliğiniz (nefsiniz) mevcutsa yaralanabilirsiniz, bu anlamda. Sonuç olarak kendinizdeki benliği öldürmek, onunla birlikte yaralanabilme halini de öldürmek gerekir. Aksi halde, öldürülürsünüz. Besbelliki hasım kendinizsiniz, karşınızda simgeleşmiş olan yaralanabilmenizdir. Galip gelebilmeniz için sizdeki yara'lanabilen şeyi öldürmeniz gerekir.

Bu sebepten de hasım öldürülmesin, denir. Kılıcınızın önünde ikiye ayrılan hasımdır yada en azından sizinkinden daha zayıf olan kılıcınızın önünde ikiye ayrılan hasımın benliğidir. Şu halde galip gelen ben'iksizlik (nefissizlik) dir.

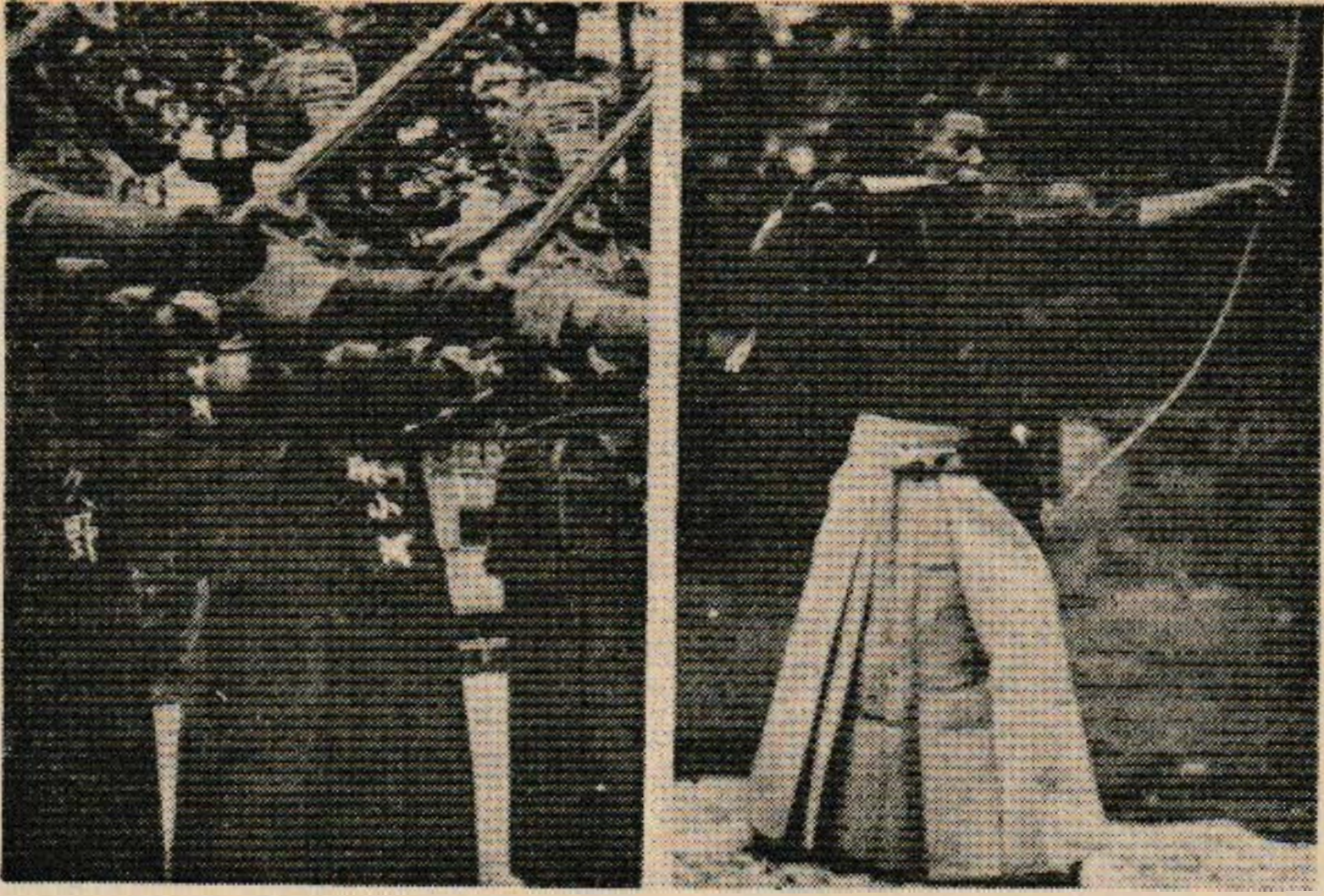
Bugün Modern Japonya'da, Budô hayat ve ölümlü artık hiç içermiyor. Ama, eibetteki bir samurşinin san'ven'in onda birinde kesip atan kılıca göğüs gemesi ge-

rektiği çağda düşünmeye vakit bulunmazdı. Zorunlu olarak düşünce yokluğu içineydi, çünkü anlıktı. Mutlak idi ve varlık mutlaka karşı duruyordu. Örneğin büyük ustalar aynı anda, ortamı da anında kesip atıyorlardı, çünkü aynı enerjiyi, aynı belirlenimi (determinasyon) ve aynı andaki, aynı kudretli açığa vuruyorlardı. Yada, tersine, benzer bir dövüşte gördüğün gibi, aynı tekâmül seviyesinde olan iki usta, yarın saat kadar, birbirlerine en ufak bir açık vermeden kaldılar. Yani ikisinden hiç biri ne göz kırptılar, ne içlerinden, ne de dışlarından gevşediler. İçlerinden biri gevşeseydi, öteki müdafayı yaracak ve bir anda galip gelecekti.

S. — Japonya'da esaslı bir önemi olan bu geleneksel yolu, modern batı dünyasına günlük hayat içinde, nasıl uyarlayabiliyorsunuz?

MR. — Çok basit. Hemen şunu söyleyebilirim ki herhangi bir yol ile tarikata girilebilir. Bu uygulamaların temel amacı nedir? Açıklığa, ünlü «tutana ve bırakma'ya» ulaşmaktır, yani içsel bir teneffüse varmak, eşya rüyetimizi genişletmek, duyularımızı, algılama tarzımızı çoğaltmak, kendi kendimizi açmaktır. Bu duruma binlerce yoldan gidebilirsiniz. Ama budôlardan birini seçerseniz. - yaylı ok atma, aikido, yada herhangi bir mücadele sanatı - iki şey hissedersiniz: biri saf, basit bir tekniktir, o andan başlayarak bir spor bir cimnastik yaparsınız; ya da gerçeğin ötesine geçersiniz, nefes, solunum ve enerji bilgisine, zaman hızlığı kavramına, temel enerji merkezleri kavramına dokunursunuz.

Budô'larda enerjinin geçip gitmesine göz yummak ve onu durdurmamak gücüne sahip olmak gereklidir. Biz, her zaman ve her düzeyde durdurucu olan bir uygarlık içindeyiz. Budô ile geleneksel bir kavram olan açıklık'a ulaşmak olanağı vardır. Hareketli, bu kendiliğindenlik türünde, fıskırıcısına serbest hareket edebilirsiniz. Unutmamalısınızki kendiliğindenlik denildiği zaman, derin (iç) rüyetle ve hemen sonra cevapla bağlantı denmek isteniyor. Kendiliğinden hareket soruya önceden verilen bir

cevaptır. Bilmeden önce esrarlı şekilde anladığınız şey, demektir. Bilgiyi intikal etmeden evvel kavrarsanız. Önceden bilirsiniz. Durumunuz öyle engindir ki sanki birisi sizden dışarıya bakıyor, sağı solu açıkça görüyor. Ueshiba Usta'ya uyku ile uyanıklık arası bir durumda iken, ya da birisiyle derin bir konuşmaya kendini vermişken, her hangi birşey yapmak için yaklaşamazsınız bile, çünkü etrafında öyle bir kalkan oluşturmuştur ki, oradan içeriye herhangi bir ışın girdiği zaman, hemen anlar ve sizi yere serer.

Bir hücumu önceden hissetme gücü, altıncı duyunun gelişmesine bağlıdır (Telepatik algılama) Altıncı duyu ki, bazan üçüncü gözle - duru görü ile - karıştırılır, saldırının maksadını anlamaya, önceden bilmeye ve hareketlerini yöneltmeye yarar. Böyle bir yetenek kör insana nazaran gözleri gayet iyi gören insanın durumuna benzer.

İnsan soyu, hayvanların büyük bir kısmında koruna gelmiş olan bu altıncı duyuyu kullanmayı yitmiştir. Uyanmak bitgi, hayvan ve insan toplulukları arasında mevcut olan pek ince iletişimi hissetme yeteneğidir.

S. — Sözümlü ettiğiniz bu enerji nedir? Tanımlayabilir misiniz? Bireyden taşan bir enerji midir?

MR. — Çin ve Japonya'da «Kİ» denen bir kavram vardır. «Kİ» nin sırrı, temel enerji, hayat enerjisi ve de yaratılış enerjisi oluşudur.

Yani, kökünde BİR olan vardır ve BİR canlıları doğurur. Enerji kelimesi hayatsal, ince, ruhsal enerjilerin hepsini içerir. O canlıların temel enerjisidir, atomlar arasında dağılmıştır, onları titreştirir ve onları irtibat halinde tutar. Japonlara göre hayat enerjisi tektir. Evrenin anasıdır, nüfuz eder ve herşeyin içinden geçer. Bu hayat enerjisi bize vücut veren hakikattir. Hayat, bazan, bu enerji müstesna bir tarzda tezahür etmeden de cereyan edebilir. Bu enerjiyi yöneltip kullanmayı bilmek harika denecek sonuçlar sağlar. Enerjinin kendisi ne iyidir, ne de kötü. Herşeyden önce, enerji, zihin ve derin surla kaynasmış durumdadır. Zihin müsbet ise enerji yaratıcı ve müsbet olacaktır. Budölandaki çeşitli sanat ve egzersizlerin amacı bu enerjiyi yöneltmek ve kullanmaktır.

Bu enerjili gün ışığına çıkarmak için Japonlar özel bir kelime kullanırlar: KİME.

KİME, beden'in bir noktasındaki fizik ve psişik tüm güçlerin bütünüdür. Kime'yi her engeli aşan ve içeri dalan lazer ışığına benzetebiliriz. Kogoshima'lı bir usta, bir gün, Kime'nin gücünü göstermek ister

● Lütfen sayfayı çeviriniz

ve şu gösteriyi yapar: «altından iki jiletle desteklenen kâğıtdan iki rondela üzerine, bir bambu karnışı diker. Hafifçe dokunmak bile bu pek nazik düzeneği yıkabilir. Usta ağaçtan kılıcını alır, zihinsel bir konsantrasyondan sonra, bambu yönünde kılıcı sertçe savurur ve bambu'ya birkaç milimetre kala durur. Bambu kırılır.»

KİME, gerçekten, içe işleyen, nüfûz edici, bir güçtür. Vuruş durmakla beraber Kime yoluna devam etmektedir. Bazı ekoller bu şekilde, ağaç parçalarını tahta kılıçla kırınayı öğretirler. Ağaç ona dokunmadan kırılmamıştır. Karate Ustası, Aoki de, öğrencileriyle şu deneyi yapıyor:

«Öğrencilerinden birinin midesi üzerine beş tane yastık koyuyor ve ilk vuruşu konsantrasyon ve ps'şik güç kullanılmadan yapıyor. Öğrenci birşey hissetmiyor. İkinci vuruşta konsantre oluyor ve öğrenci beş yastığın altından gücün karnına nüfûz ettiğini hissediyor.» Bir başka deneyde, öğrenci, kapının arkasında olmasına rağmen Kice etkisini hissetmiştir.

S. — Mücadele San'atlarında, genellikle, Kiai tekniği, «öldüren çığlık» bilinmektedir. Bunun enerjiye hakim oluşla bir ilgisi varmıdır?

MR. — Mücadele San'atlarının hepsinde, korkutucu ve enerjinin aniden serbestleşmesini gösteren özel bir çığlık vardır. KIAI'nin romantik yorumu, onu, Batıda «öldüren çığlık» adıyla meşhur etti. Gerçekte, kiai iki dövüşçü arasındaki dalga uzunluğuna pey sürmektir. Seyyal enerjisi daha fazla olan kimse olguyu kiai vasıtasıyla bilir. Hasma açmak için yeterli bir uyarının, seni'yenu kesirleri içinde mevcut olduğu inkâr edilemez. Hikâye edildğine göre bazı ustalar kiai vasıtasıyla dal üstünde duran kusu hareketsiz hale getirip, ayakları dibine düşürtebiliyorlarmış.

Bazı durumlarda, çok kısa bir anda kusu hareketsiz hale getirecek kadar yeterli innotik enerjiyi kiai taşımaktadır, bir teknik söz konusudur. KIAI karından çıkmalıdır, yani gerçek enerjiden: sadece gırtlaktan çıkan sesin etki gücü yoktur. Bu durum gırtlak sesinden başka hiçbirşey ifade etmez. Kiai, gerçekten, bir bilim,

bir enerji kullanma san'atıdır «Başta da Sonda da Titreşim vardır; dünya ile evren, ikisi arasında yaşar.»

Bu eski Shinto düşüncesi üzerine derin bir ezoterik bilgi yerleşmiştir. Ses'in kudretini bilmek enerjiyi titreştirmektir, o halde, titreşmek hayatın kendisidir.

Sesle, yada daha ziyade sesin titreşim kipleri herşeyi açıklar. Bu pek eski bilgi, ki bugün bilimsel araştırmalarla tamamiyle teyid edilmiştir (Bitgiler ve hayvanlar üzerindeki etkisi), Kiai'nin korkutucu bir çığlık olmaktan nasıl çok başka birşey olduğunu bize göstermektedir.

ENERJİ HAKİMİYETİ

S. — Mücadele San'atları, enerjiye hakim olarak, evren kuvvetleriyle temasa geçme vasıtası mı olmaktadır?

MR. — Birçok şey bize fevkalâde ve açıklanması zor görünür. Son otuz yıldan buyana Batı'da cereyan eden japon ve hind romantizmi modasına da'madan, eski Çinli ve Japonların bugün nâdir bir bilim ifade ettiklerini söyleyebiliriz: bu bilim insan ve onun asıl tabiatının, Evren ve onun kozmik güçlerinin bilimidir. Shintô'dan Zen'e Budô'lardan münzevîlere, budist mezheplerden halk geleneklerine kadar spiritüel yada okült bir türlü ilişkin vardır. Araştıran için bulunacak çok şey mevcuttur. Bu Japon üstadlarının dağlara çekilerek sakin ve derin düşünce içinde yaşadıkları sık sık görülür. Dağlara çekilmekle tabiatın en esaslı güçlerine sıkıca bağlanılır.

Bu bir tür kutsal olanla temasa geçmektir. Dağ kendini mahrum ve kurban etmevi ister. İnsanın orada bulunduğu pek güçlü enerjilerle varlığı yenileştirir ve onu müsbet hale getirir. Beden serbestleştiği göksel enerji titreşimlerini alır.

Eski bilgelere göre, bir Budô üstadı, zorunlu olarak, enerji aramak gereksinmesi içindedir. Bunun için tek başına yapılan meditasyon, soğuk, iklim buzlu suda yıkanma ve oruç gibi eylemler yeni enerji kazanmayı kolaylaştırır ve genellikle bir aydınlanma ve bir derin içsel değişime yol açarlar.

Temel amaç her zaman aynıdır: her türden bedeni, zihni ve ruhu kirleten zehirler atılmalıdır, aksi halde varlık donuklaşır ve evrenin temel titreşimleri kendine ulaşmaz.

Doğa Yasalarını inkâr edebilecek hiçkimse tanımıyoruz. İnsan ve tabiat bağlantısı karmaşıktır. Zihin açıklığı, sezgisel bilgi kelimelerden daha fazla şey öğretirler.

Doğal bilgi yada yaraların, binlerce yıldan beri, din, hayat, felsefe, egzersiz, mücadele sanatları, tıp, resim ve mimarlığı bir bütün içinde eridiğini görmek çok dikkate değer bir husustur.

Doğanın bu tarzda anlaşılması ruh ve beden, şimdi ve gelecek arasında gelişigüzel ayrılık var demek değildir. Her şeyin özü BİR'dir. Evren BİR'dir. Eşyanın kısmi ve talimli bir görünümünü sağlayabilen felsefi, dinsel ve ahlâksal tüm ayrılıklar «Evrenin BİR'liği» kavramı karşısında boştur. Böyle bir duygu, varlığın, bu evrensel yerçekliğe bütünüyle katılmadıkça meydan verir. Varlık bu evrensel gerçek-

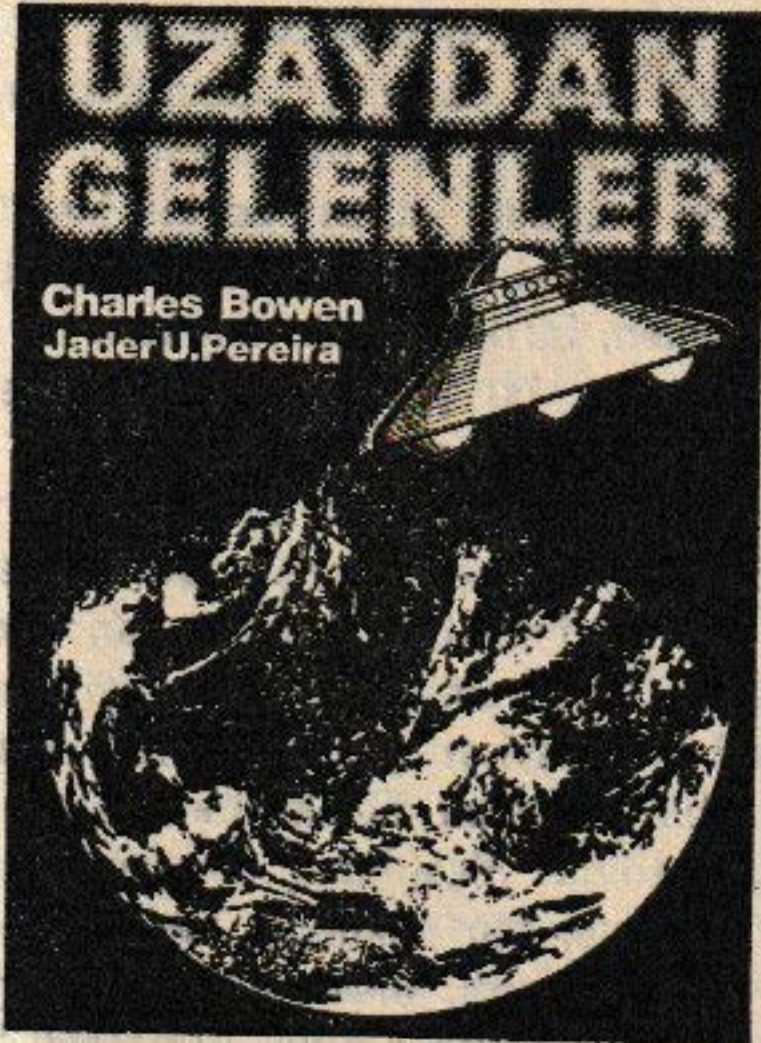
likle derin bir ahenk içinde olduğunu hisseder. Bu ahenk hayatın kendinden başkadır.

Pratik, hiçbir alanda, hiçbir plânda anlama sahip değildir. Ne olursa olsun, her alanda yapılan pratik, ama başlanıldığı andan itibaren bir anlam taşır.

Eğer siz «şöyle iyi ressamın, böyle iyi bir piyanistim...» diyerek zihninizi odaklaştırmak durursanız, yapılan şey, sadece egoyu güçlendirmek olur, bir şey kazanmazsınız. Oyun her zaman hasmınız olacaktır.

Ama, tersine, dünyaya iyiliksever ve mütebessim bir gözle bakmak için ölçülü bir prestik izlerseniz; aynı zamanda, içinizdeki korkuları yavaş yavaş azaltırsanız; ve eğer eşyanın derinliğindeki mevcudiyet, seyyahiyet ve canlılardaki titreşimler hakkındaki sezginizi harekete geçirmek için nihayet ölüm korkusundan, tüm korkuların korkusundan kurtulmak için pratik yaparsanız işte o anda PRATIĞİNİZ İYİDİR.

(L'Autre Monde - No: 21. Çeviri: E. ARIKDAL)

« Uzaydan Gelenler »

İnsan mı,
Robot mu? Her ikisi de!

BÜYÜK ARAŞTIRMA, UZAYLI TIPLER

280 SAYFA 50 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Mehmet Sancar

Mucize

Ve Mucize Olayları

Spiritüalizmin bizlere bahsettiği yüksek ruhsal bilgilerin ışığında mucize, insan aklının kavramakta âciz kaldığı olaylardır.

İnsan aklının kavramakta âciz kaldığı olaylar, her devirde farklıdır...

Biliyoruz ki, evrende her olay, Tanrısal Yasalara uygun olarak oluşur ve oluşturulur. Hiç bir olay bunun dışında düşünülemez...

Dünün mucizeleri, bugünün bilinenleri olmuştur. Ama mucizeler bitmemiştir. Bitmeyecektir de... Çünkü bitmesi demek, her şeyin bilinmesi demektir ki, bu da olası bir şey değildir...

Mucize karşısında insan, önce aczini görür... Sonra düşünür... Araştırır... Mucizeyi çözer... Bir seviye alır... Ve, bu bitmez mucizelerle insan, böylece dürtülür, yükseltilir...

İnsanın tekûmülü için türlü yollar vardır. Türlü dürtüler vardır. Türlü zorlanmalar vardır... İşte bunlardan birisi de mucizedir...

Mucize, beş duygusu içindeki rahat insanı, bu rahatından eder. Beş duygusunun dışındakileri de aramağa sevkeder...

Günümüzün ileri teknolojisi, ileri bilimi, madde hudutlarının dışına taşamadığı için, mucizeleri çözmekten daha çok âcizdir. Örneğin, ömründe hiç lisan bilmeyen bir medyumun, hem de orta çağ Fransızcasıyla, Eski Mısır Diliyle konuşmasını; keza bir başka medyumun, sağ eliyle ayrı, sol eliyle ayrı tebliğler yazmasını; hattâ yazıyı, ancak aynadan düzgün okuyacak şekilde tersten, aşağıdan yukarıya yazmasını, bugünkü bilim çözemeyiz. Kavrayamaz...

Spiritizma literatüründe öylesine ruhsal olaylar vardır, bir türlü maddesel görüşün dışına çıkmak istemeyen ilim, ya bunları inkârla yetinir. Yahut buna gücü yetmezse, mucizevî bir olay deyip geçer...

Spiritizmayı bilenler için, yüksek ruhların maddeye hükmederek, pek çok materyalizasyon olayları oluşturdukları meçhul değildir. Bunlarla ve demateryalizasyonla ilgili bir kaç olayı, bu maksatla sunalım.

1937 yılı Fransa'sında, Loire'da, Parnière isimli, küçük bir kasaba vardır. Meşhur Marie Joséphe Olayı, bu kasabada cereyan etmiştir. Olayı, bir çok gazetelerde La Revue Spiritite Dergisi de yayınlamıştır.

Bu küçük kasabada Focher Ailesinin, 11 yaşındaki bir çocuğundan sonra, 8 yaşındaki küçük kızı Marie Joséphe, akciğer iltihabından ölmüştü. Küçük kızın ölümü, ailesini üzdüğü kadar, çevresini de üzmüştü. Çünkü çok sevilirdi. Geriye, annesinin büyük anne ve baba, bir de iki aylık bir ikiz çocukları kalmıştı. Herkesin gözleri yaşlıydı...

Mucize olay, cesedin gömülmesinden sonra, hemen ertesi gün başlamıştı.

Çocuk, hastalığı süresince bir kuş tüyü yastığında yatmıştı. Ve ailesinin bütün ısrarlarına rağmen, bu kuş tüyü yastıktan bir türlü ayrılmamıştı. Bu yastıkta yatarken de ölmüştü.

Defin töreninden sonra, bu kuş tüyü yastığın içini boşaltmak istemişti. Bütün olağan üstülük de bu boşaltma işleminden sonra başlamıştı. Önce yastığın çok ağırlaştığını ve yumuşaklığını kaybettiğini anladılar. Hemen yastığın bir köşesini söküp meraklarını gidermek istediler: Yastıktan, tüy yerine, tüylerden yapılmış, taç şeklinde, hârikülâde bir gül demeti çıkıverdi. İnsan eliyle yapılmasına olanak bulunmayan bir gül demetiydi bu!...

Haber çevreye hemen yayılmış ve kısa bir sürede bu gülleri 20.000 kişi görmüştü. Her taraftan akın akın sanki ziyaretçiler gelmiştiler...

Kuş tüyünden yapılmış olmalarına rağmen, dalından yeni kopmuşçasına taze ve dipdiri duran bu gül demetini, tam 33 gül oluşturmuştu. Çocuk da hastalığının 33'üncü günü ölmüştü!...

Bu güllerin bir başka özelliği de çoğalmasındı: Nitekim küçük kızını ölümünden epeyce zaman sonra, kapalı camlı kutudaki güllere 8,5 adet daha ilâve edilmişti! Çocuk da 8,5 yaşında ölmüştü!...

Faucher Ailesinin çok yakın ve zengin iki dostu, bu gülerden birer tane alıp, çok sağlam, kapalı birer camlı kutuya koymuşlardı.

Bunlardan biri o yerin en büyük mülkiye âmiriydi. Gülleri kutuya kapattırıldığının ertesi günü, bu tek gül 8 adet oluvermişti!

Diğer kişi de bir barondur. Bu tanınmış baron dostun kapalı camlı kutuya kapattırıldığı tek gülü de, ertesi günü, tam 22 taneydi!...

Bu hârikülâde güllerin incelenmesi, görülp değerlendirilmesi için, büyük şehirlerden, en usta kişiler çağırılmış... Hepsisi de bunların insan eliyle yapılmasına imkân olmadığını söylemişlerdi.

Bu güzellerin güzeli güllerin şaşası yanında sönük kalmış diğer bir olay da şuydu: Salonda iki büyük duvar saati vardı. Çocuğun öldüğü saatte, bu iki büyük duvar saati de durmuştu!...

Marie Joséphe'in kendi kollarında öldüğünü söyleyen doktoruysa, bu mucizeli ölüm için şunları söylemişti: «Ben şimdiye kadar asla böyle bir ölüm görmedim. Marie Joséphe gülerek ve kendisini karşılamağa gelmiş, bizim görmediğimiz varlıklarla konuşarak, adetâ sevinçle kosan bir çocuk gibi öldü. Ben onda, herkesin bildiği can çekişme halinin hiç bir eserini görmedim.»

İşte Marie Joséphe mucizesi, özet olarak budur.

İspanya'da, 1914 yılında olmuş bir başka mucize şudur:

İspanya'da Standander civarında, olaydan takriben 200 yıl önce dikilmiş ve tahtadan yapılmış bir İsa heykeli vardır. Bu sâbit heykelin boyu 1.70 m. dir. Heykel 1914 yılına kadar alelade tahtadan yapılmışlığını korumuştur. Fakat günün birinde, Antoine Lopez isminde bir rahip gelip heykelin karşısında

durmuştu. Heykele bakarken, birden bire büyük bir korkuya kapılmıştı. Çünkü tahta heykelin açık duran gözleri, yavaş yavaş kapanmıştı!...

Haber hızla çevreye yayılmış; İspanya dışından da gelenlerle tam 15.000 kişi, bu heykeli ziyaret etmişti!...

Bu ziyaretçiler arasında her meslekten, her çevreden kimseler vardı...

Heykel, tamamiyle canlı bir insan gibi, herkesin gözleri önünde, gözlerini oynatıyor; göz kapaklarını açıp kapatıyor; dudaklarını hareket ettiriyor; adalelerini geriyor, gevşetiyor; nefes alıyordu!...

Bu mucize olay, bir kaç sene sürdü...

Hitler Almanyası zamanında, bu olaydan, bütün ayrıntılarıyla ve belgelerle, Zeitschrift für Seelenleben Dergisi, uzun uzun söz etmişti.

Bu olaydan ayrıca söz eden Profesör Leopold Guenther şöyle diyordu:

«Ne yazık ki, bu kadar garip ve şayanı hayret olan bu olayı, oraya giderek, onu gören bu kadar bilgin kişinin aklına, onu fotoğraf veya filmle tespit etmek ve onu bilimsel bir konu yapmak fikri gelmemiştir.»

Bir başka mucizevi olay, Sao Pablo'da geçen, bir ruhsal ameliyattır:

Büyük bir salon, apandisit ameliyatı için hazırlanmıştır. Ameliyatı yapacak olan; 1926 yılında, Rio de Janeiro'da ölmüş bulunan, Luiz Gomes do Amaral ismindeki meşhur bir operatördür. Bu bedensiz doktorun bedenli hastasıysa, Andre di Bernardi adındaki, apandisitli şişmiş bir kimsedir.

Bu büyük salonda bulunan 40 kişiden çoğunluğu hekimdir. Her türlü hileye karşı, her türlü önemler alınmış; kapılar, pencereler sıkı sıkıya kapatılmış, kilitlenmiş ve de mühürlenmiştir.

Ameliyat, bu büyük salonun içinde ayrıca yapılmış küçük bir odada yapılacaktı. Ruhun isteğine göre, bu küçük odada, masanın üzerinde bir şişe ispirto, bir boş leğen, flaster, birazcık küçük gazlı bez parçaları ile Cope'sun «Had Karın Hastalıkları» kitabı mevcuttu. Bir küçük şişede de birazcık iode vardı. Ruh doktor, alkole iode'u karıştırıp tentürdiot yapacaktı.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Hasta, ameliyat sırasınca kendini hiç kaybetmemiştir. Ve hasta intibalarını şöyle naklediyor:

«Karnıma bastığını hissettim. Bundan sonra karnıma çok soğuk bir şey sürüldü. Bunun bir dezenfeksiyon sıvısı olduğunu algıladım. Belki bu, ameliyat olacak yere sürülmekte olan alkoldü.»

Ameliyat çok kısa sürmüştü. Bir âlet hastanın karnını sadece tirmalamış ve hasta ancak «Oh, doktor!» diye bağırmıştı. Ameliyat bitmişti. Bir burkulmadan sonra duyulan basit bir acı vardı.

Ameliyattan sonra odaya girildiğinde, Cope's'un kitabının «Apandisit» bölümü açılmış duruyordu. Ve bu sayfada doktorun elinin tentürdiot izleri vardı. Ki, daha önce böyle izler, lekeler yoktu kitapta. Kitabın 114'üncü sayfasında da taze kan ile biraz sarımtırak sıvı lekesi mevcuttu. Ameliyat, kesinlikle kansız yapılmıştı. Ameliyat yerinde 3 santimlik yara izi, ispirto şişesinde de henüz çıkarılmış, 8 santim boyunda iltihaplı apandisit bulunuyordu.

Psychic Observer Dergisinde Dr. Enid S. Smith imzasıyla yayınlanan bu olay, öncesinden ve sonrasında, seri halinde fotoğraflarla, radyolojikman hekimlerce dikkatle incelenmiş ve izlenmiştir.

Rahip Brother Kapp, doktorların bile kendisine zaman zaman başvurdukları, İsviçreli meşhur bir şifacıdır. Pek çok mucizevi şifa olayları vardır...

Yıllardır astımla boğuşan bir hastayı; 60 yaşında, felçli sol kolunu kıpırdatamıyan kadının, çocuk felciyle yıllardır sakat kolunu sağlığına kavuşturmasını; uzaktan şifa ile karındaki tümörü, hiç yokmuş gibi silişini ve benzeri bir sürü şifa olaylarını Kapp, kırsa bir sürede; «Şimdi, Tanrının yardımıyla kolunu artık oynatabileceksin.» gibi basit dualarla başaran bir şifa mucizecisiydi! Nitekim çok tehlikeli bir akıl hastasını bile bir anda normal haline döndürmüştü! Halbuki akıl hastası kadın, gırtlak kanserinin etkisiyle intihar eden kocasının tasallutuna uğramış bir obsesyonluydu...

12 Haziran 1872 günü Iron Mountain römorkörü, 400 balya pamuk yüklü mavnaları çekerken, kaşla göz arasında, hiç bir iz bırakmadan, bütün personeliyle kaybolmuştu. Bütün aramalar da hiç bir sonuç vermemiştiler...

14 Aralık 1928 günü, Danimarka muhribi Koberhaven, Montevideo limanından, şarkı söyleyerek binen elli askeri öğrencileriyle, top sesleri arasında kalkarkalmaz kaybolmuştu! Denizın altı, üstü, her yanı aranmış... Yine bir iz bulunamadan bu da kayıplara karışmıştı!...

18. yüzyıl başında, İspanya'ya doğru ilerleyen 4.000 kişilik Fransız birliği de, Pirenelerde, hiç bir iz bırakmadan yok olmuştu...

1958'de, Saygon'da kamp kuran 650 kişilik Fransız birliği de aynı akıbete uğrayanlardandı.

10 Aralık 1939'da, Nankin'inin kuzeyinde kamp kuran Çin kuvvetlerinden 2.988 kişilik bir birlik de -kampta karavana ateşleri yanar vaziyette, tüfekleri düzgün çatılmış bir halde bulunurken mevcut değilerdi!...

1947'de Tahoma buzuluna düşen 32 kişilik uçaktan da kimse bulunamamıştır. Sanki uçak bomboş düşüp paramparça olmuş gibiydi!...

1850'de Honduras'tan kahve getiren Sea Bird gemisi, Newport limanı açıklarında gözüküp, kuzeye kaymış ve karaya oturmuştu. Gemiye çıkan ilgililer, geminin ünlü kaptanı John Durham dahil, kimseyi bulamamışlardı!.. Geminin mutfağında, ateş üzerinde kahve cezvesi kaynıyor... Fakat kimseler yoktu!... Bütün gemi mürettebatı, meçhul akıbetle kaybolmuştu! Hem de kaşla göz arasında!...

Yerimizin elverdiği kadar, bazı mucizevi olayları, özet halinde sunmağa çalıştık. Bermuda Şeytan Üçgeni ve benzerlerini de bunlara eklersek, çözümü hayli güç olaylar içinde yaşadığımızı tez anlarız...

Herhalde spiritüel bilgilerin yeterli bir düzeye yükselmesiyle bunlar da çözülüp, insanlığa, bu bilmediklerini de kazandırmış olacaktır. Amaç, ruhun tekâmülü; bunun için de insanın idraklenmesi, şuurulanmasıdır...

Olağanüstü Yetenekler

Hayvanlara

Nereden Geliyor?

● Jean-Louis DEGAUDENZI'den

Bilim çok uzun zaman, hayvanların gerçek davranışlarına karşı ilgisiz kalmıştır. Çok kez onlardan, kendilerini, yaradılışın kralı olan insanın hizmetine veya onun varlığını sürdürmesine verenlerin, ancak, aşağı kademedeki varlıklar olduğu görülmüyordu. Tanrıyı, bir az fazla kayıtsız şartsız ve körü körüne insanlaştırma duygusu, çok isabet ki, bu gün bir az gerilemiştir.

Hayvanlara, çevrelerini kavrama, ona uyma ve bazen de, bizim için pek az düşünülebilir durumda olan başarıları gerçekleştirme olanağı veren bu niteliklere, başka açıklamalar aramadan «iç güdü» adı vermekle yetinilmez, bu iç güdü incelenir. Onda, yapılacak araştırma ve denemelerle orantılı olarak, esrarengiz ve gerçeğe benzemeyen olanaklar keşfolunur. Genç parapsikoloji bilimlerinin, belki yarın açıklığa kavuşturacağı yeni muammalar ortaya çıkar.

Bunlar, Zooloğları büyük ölçüde merakadüğün, birinci derecede böcek, beyaz karınca, arı ve siyah karıncaların - uygarlıkları da denebilecek topluluklarıdır. İnsan olarak hayal edilemeyen benzeri yapılar, bir şiddet, bir gelişim, en ufak bir değişikliğe uğramaksızın, milyonlarca yıl süresince nasıl benimsene bilmişlerdir? Bunun'a beraber, eğer dalgalanarak oluşan bu olay söz konusu ise, bu, geniş organizmaların, yüksek bir biçimde ayrılmış hücreleri arasındaki ince alıp vermeye, hangi bilinmeyen dalgalar başkanlık etmektedir.

Mutlak bir mâdersâhilik otoritesiyle donatılmış olan beyaz karıncalar kraliçesinin, evrenini telepati ile yönetmekte olduğuna MARAIS veya ünlü ingiliz böcek-

Selami KANIKLI

bilgini DEREK WRAGGE MORLEY gibi bazı uzmanlar bize teminat vermektedirler. Örneğin, beyaz karınca bir çarpmaya uğradığı, yapıdan düşen bir kil parçasının onu ikiye böldüğü veya yaraladığı olursa, bu bir kaç saniye içinde, beyaz karınca yuvasının en uzak kısmı içinde duyulur. Bu uzaklığı bedensel olarak aşmak için böceklere, normal olarak, saatler gerekmiştir. Benzeri bir niteliğin, sitenin savunmasına mahsus ücretli lejyonlar kuracak olan karıncaların, asker almalarına olanak vermeye kadar gitmektedir.

Esasen evvelce, arılar ve karıncalar topluluklarının sinesinde, telepatinin varlığı ve sistemli bir biçimde kullanılışı, çok bilimsel bir şekilde ortaya çıkarılmıştır. Öğrenimini, ünlü VASSILIEV ile birlikte yapmış olan Sovyet psikoloğu OURSIENKOV, kendi imali olan bir alet sayesinde, kendisini onun inceleme ve deneylerine teslim eden, psi yetenekli süljeleri teste tâbi tutabilmektedir. Gerçekten, telepatik faaliyet ve özellikle telekinezi bilginin aletinin en hassas kısımlarını oluşturan bazı madenlerin yapısı üzerinde, nükleer ölçüde şekil değişiklikleri meydana getirmektedirler. Bu moleküler değişikliklerin son derece hassas ölçümleri, yayıcı bir beyin veya alıcı bir süje tarafından, belirli bir anda yapılmış psişik çalışmayı meydana çıkarmaya olanak vermektedir. Oysa, OURSIENKOV'un aleti, bir arı kovanının yanında kuvvetle tepki göstermektedir. Esasen bu, arıların cinsine göre çok açık farklıdır ve insanı süljelerden gelen psi etkileri söz konusu olduğu vakit, çok daha canlı olarak fark ederler. Yazılmış

olan bunlar, bir karınca yuvasının faaliyetleri olduklar vakit, tamamiyle başka bir sonuç alınmıştır.

BEYAZ KARINCALAR VE ARILAR TELEPATTIRLAR

Sovyetler bilgini, araştırmalarının bu günkü durumu içinde, henüz çok önemli bir nokta üzerindeki fikrini söyleyememektedir. Arı kraliçesi kovanından ayrıldığı vakit, telepatik yayın hiç meydana gelmemektedir. Bu hale göre, olayı meydana getirenin o'mu olduğu veya bir şekilde başka haber ulaştırma oluşturmadığı söz konusu olacaktır. DENIS SAURAT gibi tarihçilere göre, bu günkü çağda mevcut olan, tamamiyle teşkilatlanmış böcek, arı, karınca, beyaz karınca topluluklarının uygarlıkları, tamamiyle fosilleşmiş, adi kalıntıdan başka şey olmayacaklardır ve öteki kanatlılar, hâlâ çok kudretli bir şekilde, milyonlar ve milyonlarca yıl'dan beri fizik ve psişik olarak dünyaya hâkim olacaklardır! Eğer yüksek derecede seçkin böcek uzmanlarına bağlanmasalardı, bu kez bir az fantazi olarak meydana çıkabilecekti. Gerçekten, insan belleğini nitelendiren, tamamlanmış, fakat, ümitsiz bir şekilde statik olan yapıları kuşkusuz sabit, fakat her defasında topluluğun beraberliğinin çevresine tam bir uyumunu sağlamak için, cinslere ve iklimlere göre değişen bu teşkilâtın gelişmesi başka türdü açıklanamaz.

Ayrıca, bizim eski mitolojilerimizi inceleyerek, sistemli bir şekilde not eden SAURAT gibi, gezegenin bu eski sahipleri de, sanıldığına göre, kendi cemiyetlerinin içine bir çok izler bırakmışlardır. İnsan, zamanın birinde, böcek topluluklarının oluşturdukları, bu enerji ile ilgili, gerçeğe benzemeyen merkezlere karşı mücadele etmek zorunda kaldı. Onun onlarla, toprağın sâhipliği, kim bilir belki de akıllılığı için savaşması gerekti. Bunu başardı mı? Arı veya beyaz karınca topluluklarının efsanevi bedensel sırları keşfolunduğu vakit, pek öyle görünmemektedir. Bu hale göre, hanefi büyüleveci kudretler, bu gün ancak, insan biçimini almış Tanrılardan biri olarak durduğunu bildiğimiz bu

muazzam teşekkülünkilermi idi? Afrika ve HAOUSSAS halklarında, beyaz karincalarla konuşmasını bilen büyücü, neden dolayı mükâfat olarak, büyük kozmik sırların hâkimi sayılır. Böceklerin yanında yaşayan ve orada, hayret uyandırıcı bazı korkunç şeyler öğrenen insanlara dâir, dünyanın hemen bir yanında acaip masallar dolmaktadır. Hiç kuşkusuz, boyları çok daha önemli olan eski zamanın böcekleri, inancımıza ve eski yunan ve Mısır efsanelerinin isbatladığına göre, bizden önceki bu, az esrarengiz olmayan devlerle münasebetler kurmuşlardır. Bu devlerin kimler olduklarını ve kaybolmadan önce, böcekte neler öğrendiklerini doğru olarak bilmiyoruz.

Böcek uzmanı MARAIS, beyaz karınca yuvasının krala özgü şeklinin, ayın TIAHUANACO muammalı takvimi içinde bulunduğu hayali ile bir uygunluğunu meydana çıkarmıştır. Bu güneşe mahsus acaip anıtın, çok yüksek eskilikteki bu acaip devlere bağlı olduğu bilindiği vakit, beyaz karınca ve arılarımızın çok uzak atalarına dâir bir sürü soru sormak ihmal edilemez. Bilim belki günün birinde, gezegenimizin tarihinin çok hayret uyandıran muammalarından birinin bütün yanıtını veya bir kısmını keşfetme düzeyine ulaşacaktır.

(Devamı Sayfa 35'de)

Astral Yolculuk Yaşanan Gerçek

Bilimin bu modern dünyasında; insanoğlu kendi hırs ve tamahıyla, yüksek tahrip güçlü silâhlar yapmış bulunmaktadır. Nereye baksanız birbirini öldüren ya da öldürmek isteyen insanlar görürsünüz. Bununla birlikte şurada burada dünyamızı kendi ellerimizle yavaş yavaş mahvetmekte olduğumuzu anlamış bulunan insanlar da yok değil. Herhangi bir hayvanın öldürmeyi öğrenmesi doğaldır. Fakat bu dünyanın güzellikleri hakkında, büyük gerçekler hakkında yazmaya kalkar ve buna başkalarını inandırmaya çalışırsa, bu kayda değer birşeydir. Bu aslında hepimizin içinde bulunan bir kıvılcım, dileğimiz bu kıvılcımın yakında alevlenmesi..

İLÂHİ ENERJİ

Büyük hakikatlerin hepsi de Allah'dan gelir. Allah her yerde ve içimizde, bize şah damarımızdan daha yakındır. Canımız, ruhumuz, astral bedenimiz, asıl benliğimiz Allah'ın bizdeki kıvılcımından başka birşey değildir. Buna ilâhi enerji deriz. Çünkü onun nasıl olduğunu bilemeyiz, bizim anlayışımız ötesindedir. Allah, sadece bu boyutta değil, fakat bütün boyutlarda hayatın yaratıcısıdır. Bu değişik boyutlara ya da farklı varlık âlemlerine 'farklı dünyalar' diyeceğim. Boyutlar hiçbir zaman sona ermezler ve sonsuz bir spiral hâlinde uzar giderler. Bunlar varlıkların mükemmelleşmeleri içindir. Fizik bedeninin, 'Astral beden' olarak bilinen bir dublesi bulunmaktadır. Astral beden fonksiyonlarını fizik beden aracılığıyla sürdürür.

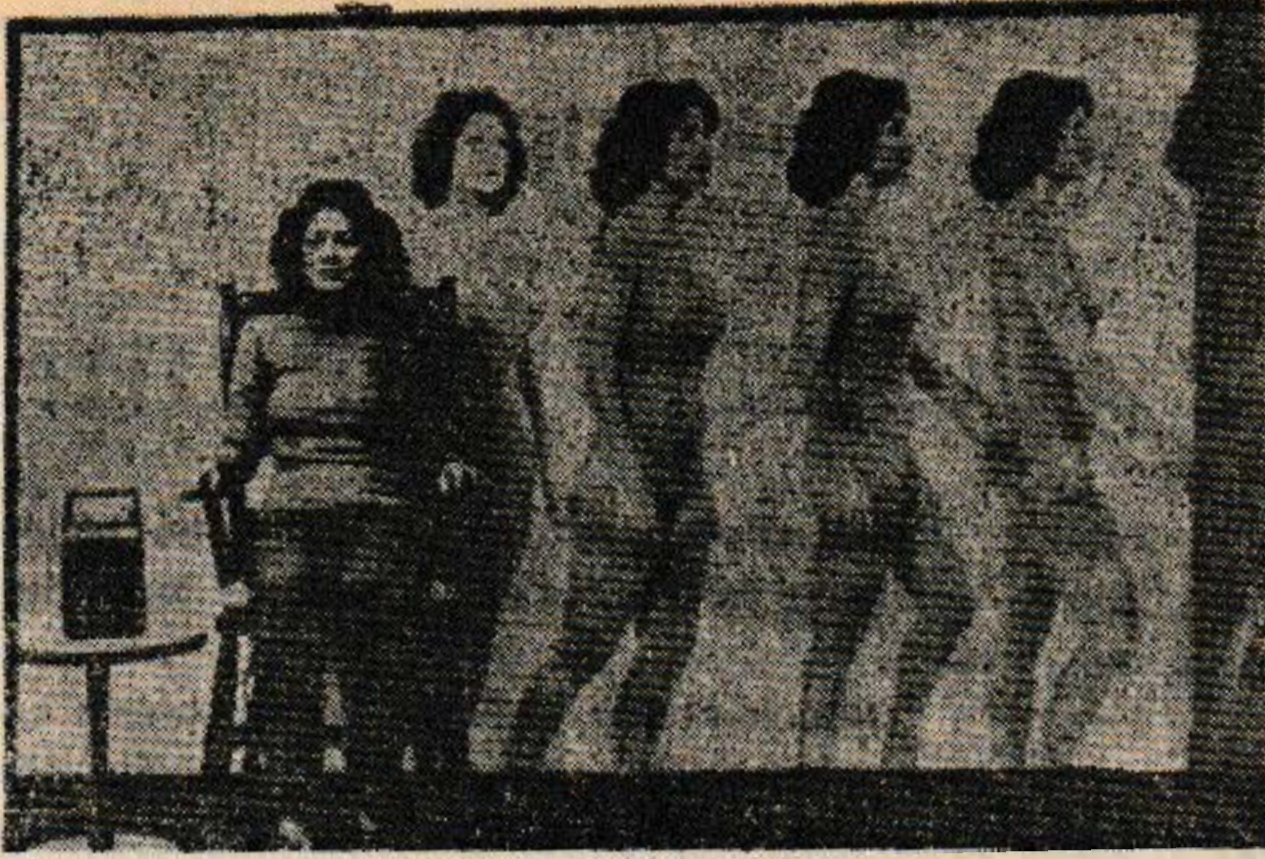
Fizik beden sadece bir kabuktur ki onunla astral beden fonksiyonlarını yürütür. Astral beden daha faal olduğu zamanlar bizim uykuda olduğumuz saatlerdir. Rüyalarımızda hareket eden 'Astral Bedenimiz'dir. Zihnimizden bir yerlere gidip, birşeyler yapmış olduğunuzu düşünürsünüz çünkü astral bedeniniz oralarda bulunmuştur ve siz onu hatırlamaktasınız. Buna 'Astral Seyahat' da denir. Böyle bir seyahati şuurlu olarak gerçekleştirmenin bazı metodları bulunmaktadır.

Hatırlamamalarına rağmen bütün insanlar rüya görürler. Bazen rüyalar birbirlerine karışmış gibidir. Çünkü sadece en önemli kısımlarını hatırlıyorsunuzdur.

DEFTER KALEM

Astral planda yaptıklarınızın bütün ayrıntılarını hatırlayabilmeniz için öğrenmeniz gereken ilk adım hiç de zor değil ama biraz zamanınızı alır. Yapacağınız, yatağınızın başucunda bir defter ve bir kalem bulundurmanız. Sabahlevlin ya da gece yarısı uyanır uyanmaz gördüğünüz rüyaları yazmanız. Başlangıçta buna bir anlam veremeyebilirsiniz fakat zamanla bütün rüyalarınızı hatırlar vaziyete geleceksiniz. İkinci adım ya-

tağınıza girip, uykuya dalmadan önce rüyanızda nereye gideceğiniz, ya da hangi arkadaşınızı göreceğinize karar vermenizdir. Bu kararınızı deftere yazın, ondan sonra gözlerinizi kapayın. Uyuyana kadar da verdiğiniz kararı unutmamaya çalışın. Hatta verdiğiniz karara göre gideceğiniz yer düşünün, evinizden çıktığınızı gözünüzün önüne getirmeye çalışın. Eğer yaoabilerseniz evinizden çıktıktan sonra yolda kaç tane arkadaşınızı ve bunların plâka numaralarının ne olduğunu da hatırlamaya çalışın. Böyle bir deneye girişmeden önce (gündüzden) arkadaşınızın evinin masası üzerine bir not yazıp bırakmasını isteyebilirsiniz. Ve astral gezintinizde siz bu notu okuyun, okumaya ve uyanığınızda hatırlamaya çalışın. Ve sonradan da ertesi gün arkadaşınıza kâğıda ne yazmış olduğunu sorun, sizin gördüğünüzle karşılaştırın. Bundan sonra bir adım daha atalım ve Astral Planda dolasırken astral bedenimiz üzerinde hakimiyet kurmaya çalışalım. Zaman zaman da duvarı, ari bakarak vatakte mısıl mısıl uyumakta olan fizikî bedenimize bir göz atalım. O zaman gerçek 'kendiniz'in as-

traliniz olduğunu ve uyumakta olan bedeninizin bir kılıf ya da kabuktan başka birşey olmadığını anlayacaksınız. Astral Bedeninizi fiziksel bedeninize bağlayan 'Seyyalevi Bağ'ı da görebilirsiniz.

Bu bağ kilometrelerce uzayabilecek kadar esnektir ve astral beden nereye giderse gitsin bu bağ uzayabilir. Bu bağ aynı zamanda sizin 'hayat bağı'nızdır. Gerektiğinde sizi fizikî bedeninize çeker. Fiziksel bedeninizle ilgili herhangi bir uyarın, nerede olursanız olun, sizi bedeninize döndürecektir. Ölüm sırasında kopmak suretiyle astral bedenin gideceği yere gitmesini kolaylaştıran da yine bu 'Seyyalevi Bağ' olmaktadır.

SEVKEDİCİ TRANS

Astral projeksiyonun diğer bir metodu da trans yöntemini uygulamaktır. Uyumadığınız herhangi bir zamanda uygulanabilir. Kendinize bunun için radyo ve TV seslerinden uzak, sakın bir köşe seçmelisiniz. Sırt üstü, mümkün olduğu kadar rahat bir şekilde gözlerinizi kapayarak

uzanın. Kendinizi gevşeterek ağır ağır derin nefes alıp verin. Bu gevşeme ve nefes alma çok önemlidir. Bütün vücudunuzun tamamen gevşemekte olduğunu tahayyül edin. Kendi kendinize, 'Şimdi ayaklarım, gevşedi... Yavaş yavaş bacaklarım gevşiyor...' diyerek başınıza kadar bütün organlarınızın gevşemekte olduklarını gözünüzün önüne getirin. Devamlı olarak derin derin ve ağır ağır nefes alıp vermeye devam edin. Bu şekilde tamamen gevşemiş olduğunuza kanaat getirdikten sonra gözlerinizi kapalı olduğu halde etrafınızdaki sandalye, kanepeler, halı gibi odanın içinde bulunan objeleri düşünün. İlk çalışmalarınızda daha fazla ileri gitmeyin. Mümkün olduğu kadar canlı bir şekilde odanın için kafanızda canlandırmaya gayret edin, kendinizi zorlamadan. Bu kademedede, belki biraz daha önce, ayaklarınızdan başlayarak bütün vücudunuzu saran bir duyumsuzluk hissedebilirsiniz. Bu, astral bedeninizin fiziksel bedeninizden ayrılışının ilk belirtilerlerinden biridir. Bazen göz

yuvarlaklarının sanki beyninizin ortasındaki «pineal glandeye» bakıyormuş gibi geriye doğru dönmüş gibi olur. Kendinizi fiziksel bedeninizin yanında ayakta dikilir vaziyette bulmadan önce kafanızın içine doğru sürükleniyormuş gibi birşeyler de hissedebilirsiniz. Buna 'Pineal Kapıdan Çıkış' da denir. Bu, pek sık olmaz, ama olursa da korkmanıza gerek yok. Astral halde bulunan bir kimse yaşayanların auraalarını (biyo-manyetik alanlarını) görebilir. Aynı zamanda hayatın gerçek ahenkliğini de... Astral âlemde dalma size yardım etmeye gönüllü birileri bulunabilir. Bu bakımdan genellikle orada tek başınıza olmayacaksınız.

ZAMAN İÇİNDE GERİYE YOLCULUK

Bir insan zamanın içinde geriye doğru gidebilir ve geçmiş hayatlarını görebilir. Bu zaman yolculukları sayesinde ben de Filistin'de geçen eski hayatlarımdan birini görmüştüm. O zamanlar bir filozof idim. Ve ihtiyacı olan kimseleri dolaşarak yardım etmeye çalışıyordum. Kendisine Tanrı olarak tapınılmasını isteyen o zamanın zâlim kralı kiliseyi ve filozofları ölümlle korkutuyordu. Bir gece meditasyon yapmakta iken kralın muhafızlarından üçü evime girmişler ve beni sırtımdan mızraklamışlardı. Sonra astralde tekrar şuuruma kavuştum. Bu şekilde bir kimsenin eski hayatlarına ait kavıtlara 'Akashic Records' (Akaşa) denir. Bu kendi hayatınızın özel muhasebesidir. (Devamı Sayfa 29'da)

Ruhsal Tebliğlerden Analizler:

Yaradılış ve Teksir Kanunu

«SADIKLAR PLANI» müstear isimli «Ruhsal Kaynaktan», 26 Şubat 1971 günü alınan ruhsal bilgilere, şu ilginç tebliğle devam ediyoruz:

O zaman şöyle bir soru sorulmuş:

— Kur'an: 10. Sûre, 3. Âyette ve 11. Sûre, 7. Âyette: «Allah, gökleri ve yeri 6 günde»; 41. Sûre, 9. Âyette ise: «arzi 2 devrede yarattı» denmektedir. Ayrıca 25. Sûre, 59. Âyette: «O, gökleri, yeri ve ikisinin arasında kalan her şeyi 6 günde yaratan, sonradan arza hükmeden rahmandır. Bunu, bilene sor.» denmektedir. Tedrisinizde ise, yaratılışın izahı, bu bilgilerden değişik bir tarzda yapılmaktadır. Acaba yaratılışın, mukaddes kitaplardaki izahıyla, tebliğlerde açıklanan yaratılış ve teksir kanunu hakkında birleştirici ve açıklayıcı bilgi lütfeder misiniz?

Bu güzel soruya, ruhsal kaynak, şu uzun ve ilginç cevabı vermiştir:

— Dünyanın yaratılışı, mecazen anlatılmak istenen şekilde vukû bulmamıştır.

Dünyanız, fizik bir küredir. Fizik bir küre olmadan evvel, yani hali hazırda evvel, mevcut olan kesafetine ulaşmadan evvel o, seyyal bir topluluktur. Bir nevi astral madde müteşekkil bulunuyordu. Astral maddenin, yani şimdiki madde halinin üzerinde bir radyasyona sahip olarak, gayet seyyal, hareketli, müncezip (*) ve müeessir tarzda bir kürenin teşekkülü mevzubahistir. Önceden teşekkülü mevzubahistir.

Bütün fizik varlıklar, meydana gelmeden evvel, yani kesif halde, üç buut âlemi içerisinde bir yurda, bir yere sahip olmadan evvel, seyyal bir vaziyette kesifleşmeye namzet olarak meydana gelir. Onun bu seyyalleşmesini temin eden husus, teksir kanunudur.

Teksir kanunu bahsine sonradan avdet ederiz.

Seyyalleşen madde topluluğu, bu halini, kendisine hükmetmekte olan ruhi enerjiden alır.

Demek oluyor ki, fiziki bir kesafetin ortaya çıkması için bir yüksek enerjinin, söz gelişi ruhi enerjinin mevcut olması iktiza eder.

İşte teksir kanununun mucibi yüksek ruhi varlıklar, meselâ sizin Rabbiniz olan varlık, dünyanın fizik teşekkülünü meydana getirmeden evvel, onun seyyalini meydana getirmiştir.

İşte mukaddes metnelerinizdeki, «Allah dünyayı altı günde yarattı.» sözü bu demektir. Burada altı günden maksat nedir? Altı günden maksat, bir zaman, bir sıra değildir. Yâni, size göre hiç bir şey değildir. Ancak RAB'be göre bir şeydir. Bu da seyyaliyetin en ince halinden en kaba haline kadar geçirmiş olduğu safahattır. Bu safahat, muhakkak ki, tekâsüf etmekte olan varlığın, yani maddenin seyyale ve ihtizaz durumunun bir ifadesi, bir ilâvesidir.

Şüphesiz biz buna şu bakımdan kaniyiz ki mukaddes metinlerde dikte ettirilen sözler, mukaddes metinler arasındaki bir tenakuzun mevcut olmaması içindir. Tevrat olarak indirilen kitabın sonradan meydana gelen muharrif hali, meselâ burdaki, sözünü ettiğimiz yaratılışın sıralanış hali, bir ekolün, bir din ekolünün muhafazası prensibiyle, Kur'an'da tekrar tekrar ifade edilmek zarureti hasıl olmuştur.

Bu bilgiler ancak, bunu muhafaza edebilenler için söyleniyor. Başkalarına ifade ettiğiniz zaman siz töhmet altında kalırsınız. Mevcut olan realite, bunların hiç birinin seviyesine ulaşacak kadar düşünce ve musamaha gösteremez, bulamaz.

(*) müncezip: cezbedilen, beriye çekilen.

Demek ki, hangi fiziki teşekkülât olursa olsun, görebildiğiniz ve göremediğiniz her seviyedeki fiziki teşekkülât, önce seyyal olarak mevcuttur.

Şimdi, sizin dünyanız seyyal olarak mevcuttu. Sizin güneşiniz de seyyal olarak mevcuttu. Ve sizin güneşi meydana getiren seyyal partiküllerden ortaklığınız vardır. Ve dahil olan diğer seyyareler arasında da ortaklığınız vardır. Fakat hiç bir zaman siz, güneş ismini verdiğiniz, o hayattar kürreden kopmuş ve ayrılmış bir kürre değilsiniz.

Teksir kanununa göre, zaten buna ihtiyaç yoktur. Ayrıca fiziki varlıkların teşekkülü, zaten seyyal olarak meydana getirildiği için, bir tekâsüfün söz konusu olması hasebiyle kesif bir maddeden dünyanın ayrılmış olması da abestir...

Size verdiğimiz bu bilgileri,, dikkat ve biraz da başkalarına nazaran ihtiyatla karşılamanızı öğütleriz. Elinizde bulunan ameli bilgilerinizin fevkinde ve daha çok zaman sonra ulaşılması gerekecek olan bilgilerdir.

Teksir Kanunu, fizik kâinatların, tekâsüf etmiş fizik kâinatların ve her türlü tekâsüf etmeye mahkûm olan her varlığın, her yaratılmış olanın kanunudur.

Teksir, bir atomun, tıpkı kendisine benzer atomu meydana getirmesi demek değildir.

Bütün fizik maddeler, bir enerji intişar ettirirler. Ve aynı zamanda bir enerji alırlar. Kâinat, mütemadiyen birbirlerine enerji verip, enerji alan bir sistemden müteşekkildir.

Dünyanız, seyyal âlemde, kendi enerjisiyle bir projeksiyon yapmak suretiyle mütemadiyen başka kürrelerin meydana gelmesine sebep olur. Yani, seyyal âlemde mevcut olan seyyal partiküllerin tekâsüf etmesine sebep olur. Nitekim insan da, daha seyyal bedenlere mâlik olan varlıkların, daha mütekâsif bedenlere bürünmelerini temin eder. Meselâ dünyanız, kendisinde mevcut olan enerjiyi, mütemadiyen intişar ettirmek durumundadır. Bu intişar eden enerji, seyyal madde üzerinde bir tekâsüf sahası hasıl eder. Bu tekâsüf sahası, teksir kanununa göre meydana gelmiştir. Bu, dünyaya tıpkı tıpkısına benzeyen kürrenin meydana gelişi demek değildir. Bu, belki kürre bile olmayacaktır. Madde-

nin muhtelif hallerine tahvil olabilir. Fakat her an, ilk kullanmış olduğu tekâsüf durumundan daha ağır bir duruma geçmektedir.

Şimdi de teksir kanununun bir özelliğini öğrenmiş oldunuz. Bu da şudur ki, hangi tekâsüf seviyesinde bulunursa bulunsun, bir plâna, bir seyyal plâna bir enerji projeksiyonu yapıldığını zaman oradaki kesafet, gitgide ağırlaşır. Artar.

Bu ilginç bilgileri bize sunan ruhsal kaynak, verdiği bilgilere uygun bir imaj oluşturarak, medyomun nakletmesini sağlıyor:

— Şimdi bir imaj görüyorum: Evet, bir kürre, bir top büyüklüğünde. Karanlık. Kendisinden biraz konik görünümlü; çapı, kürrenin çapı kadar bir projeksiyon meydana geldi. Sanki karşıda bir ekran var. Ona çarptı ve onun üzerinde şüphesiz, dairevî bir iz bıraktı. Sonra, bu ekran üzerindeki dairevî iz, düz satıh, yavaş yavaş bükülmeye, konkav bir hal almaya başladı. Şöyle... (diye eliyle gösteriyor.) Şimdi düz beyaz bir ekran olmaktan çıkıyor orası. Çıkıyor... Yavaş yavaş esmerleşti renk. Esmerleşti, buruştu; sanki kâğıdın yavaş yavaş buruşturulması gibi... Kâğıt, avuç içinde buruşturuluyor gibi... Evet. Şimdi o ekran yerinde buruşuk, daha koyu renkli ve kirli kahverengi gibi bir renk hasıl oldu. İmajdan anladığıma göre, arzdan intişar eden enerji, bu özel bir enerji olmalı, bahsedilen seyyal madde üzerinde tekâsüfünü arttırdı. Yoğunlaştırmayı arttırdı. Ve adetâ mekân kazandı. Evet.

Medyoma gösterilen imaj, burada bitiyor. Yine ruhsal plân devam ediyor:

— Şimdi burada bir soru hatıra gelebilir :

Fizik kâinatın bir unsuru olan kaba mütekâsif dünyanın intişar ettirdiği bu enerji, kendi vasıflarına uygun bir enerji değil midir? Enerji de olmuş olsa, mütekâsif bir varlığa ait bir enerjidir. Binaenaleyh, daha seyyal bir maddeye, vibrasyon seviyesi daha yüksek olan bir maddeye nasıl müessir olur? tarzında bir soru belki sorulabilir.

Dünyanız, zannetmeyiniz ki, şu haliyle sadece bir fizik kâinatdır. O, aynı zamanda bir seyyal kâinatdır. Seyyal kâinat dünya ile, kaba fizik dünya bir arada mevcuttur. Ve iş-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

te sizlerin, bedeninizi terkettikten sonra ilk uğrayacağınız yer, bu seyyal dünyanızdır.

İşte teksir kanununa göre, bu enerjiyi intişar ettiren ve bu enerjiyi süzen dünya, bu seyyal dünyanızdır. Bu kanaldan geçmek suretiyle karşıda bir tesir hasıl eder.

Bugünlük bu kadar...

Bu, pek ilginç bilgilerin ardından, insana, insanlığını hatırlatan şu değerli sözler de eklenivermiştir:

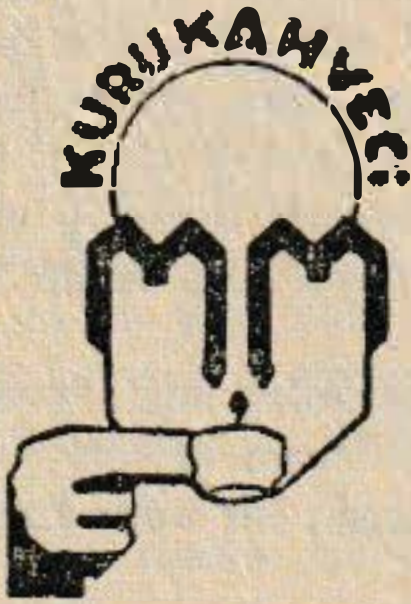
— İnsanın mukadderi o kadar büyük, o kadar derin ve o kadar yüksek bir bilgelik içerisinde mevcut oluşmuştur ki, bunun zeresi kadarını müdrük olan bir insan için, hali hazırda mevcut olan hayatın, hayat realitelerinin hiç bir kıymeti kalmaz. Amma, hayat realitelerinin her biri, varlığın kendi kendini müdrük olabilmesi için dolaşması icabeden birer sistemdir.

Dolayısıyla varlık, bu güzel ve yüksek vasıflarını karartmış, kabalaştırmış, hıfzet-

miştir. Onun için, her ne olursa olsun, içinizde, varlıklara karşı, bilhassa insanlara karşı anlayışı, merhameti, sevgiyi, şefkati hiç bir zaman eksik etmeyin. Daima musamahalı olmaya çalışın. Bilgiye, vicdana çokook ehemmiyet verin! Ve sadece ALLAH'a biat edin. ALLAH'tan gayrı mevcut olmuş olan bütün varlıklar, rölatif ve kusurlu varlıklardır. Kusurlu olan hiç bir varlığa biat edilmez. Kusurlu olan hiç bir varlığa, «Sen, baş tâcısın!» denilmez. Kusurlu olan hiç bir varlığa pâye verilmez. Ulühiyet isnat edilemez. Yalnız Kaadir-i Mutlak olan ALLAH, bütün pâyelerin, bütün yüksekliklerin, bütün sonsuzlukların, tek, yegâne sahibidir. Ve O'dur.

Allahısma marladık.

Bugüne kadar bildiklerimize ters düşer nitelikteki bu ilginç bilgiler için, belki şükrecek bir idrake henüz sahip değiliz ama, bu idrake yükselebildiğimizde, herhalde şükürümüz, idrakimizi de aşacaktır!..

Tescil Tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

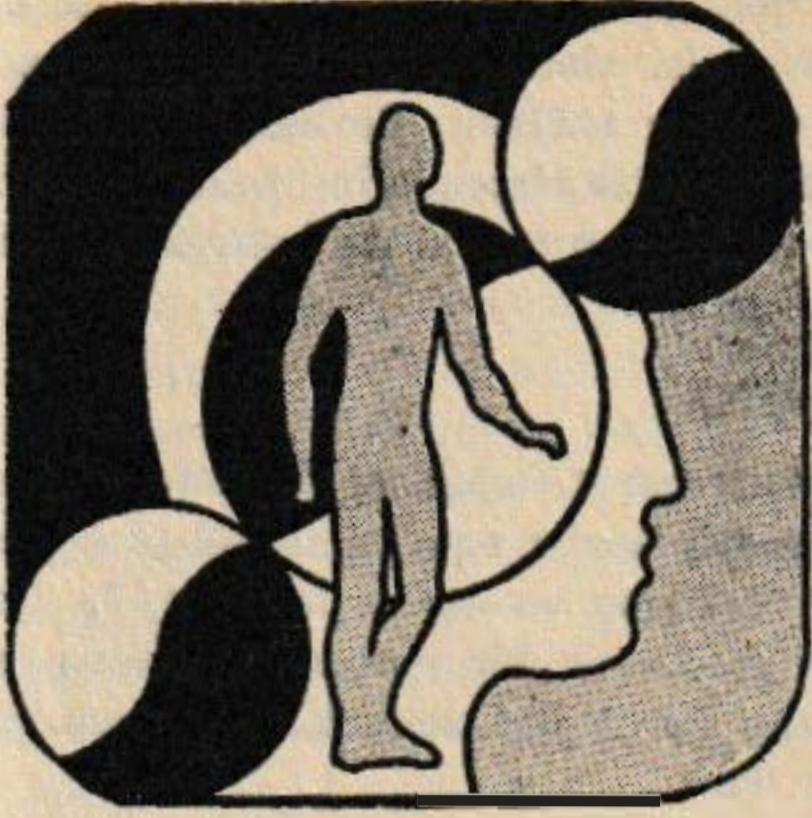
EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Ezoterizme Bilimsel Ve Felsefî Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ ●

Saygınlık arayışı sadece kendini beğenme hali olan aşağılık kompleksine dönüştüğü gibi, sadece kendini beğenme, sadece kendini farketme hali olan bencilliğe ve kibire ve dönüştürülür. Böyle menfi bir sistem varlığını devam ettirebilmek için çevresine koruyucu duvarlar örer. Bu manevi duvarlar şahsiyet ve gurur kavramlarında ifade bulur. Gururlu insan kendini beğenmektedir. Bu kendi kendini farketme halidir. Ancak bu evrensel harekete göre çok küçük bir farkettir. Varlık bu halini koruyabilmek için çevresine şahsiyet duvarlarını örer. Şahsiyetinin rencide olması ile, bu kendini beğenme hali de yitirilecektir. Bu nedenle varlık şahsiyetini korumak için büyük bir çaba içindedir. Böylece saygınlığını başkalarına ispatlayamasa bile, hiç olmazsa kendine ispatlamış olacaktır..

Sevilme, sayılma veya farkedilme halinde duyulan neşe saygınlık içgüdüsünün biyolojik içgüdüden bağımsız, ayrı bir güdü olduğunu gösteren başka bir gözlemdir. Dostlar arasındaki karşılıklı anlayış, sevgi veya saygınlıktan başka birşey değildir. Bu ise neşeye, ahenk, mutluluk ve doyuma sebep olur. Bu bir gruba ait olarak, sığınma veya emniyet biyolojik içgüdüsünün tatmin olması hali olarak ifade edilemez. Çünkü parası ile her türlü emniyetini temin edebilen zengin insanlarda her zaman bu neşe, mutluluk ve doyum gözlenemez. Bu tanınmanın, farkedilmenin sevilmenin veya saygınlığın olmanın verdiği bir doyumdur.

Diğer bir gözlem de biyolojik içgüdüler tatmin olsa da saygınlık içgüdüsünün devam ettiğidir. Eğer saygınlık içgüdüsü biyolojik içgüdülerin bir neticesi olsa idi bunun böyle olmaması gerekirdi. Birçok zengin insan isim yapmak, şöhret sahibi olmak, tanınmak, lider olmak için belli sahalarda faaliyet gösterirler. Bu faaliyetler para karşılığı yapılmamaktadır. Bilimde, sanatta, politikada cemiyetçilik gibi sosyal faaliyetlerde bu tip insanlara çok rastlanır. Bunlar paradan ziyade saygınlık için çalışırlar.

Bu tip gözlemler ile biyolojik ve saygınlık içgüdüleri arasında ilişki kurabilmenin mümkün olmayışı ortadadır. Bugün sosyal bilimlerde «insanın ihtiyaçları konusunda genel kabul gören bir tasnif psikolog Maslow tarafından ortaya koyulmuştur.» (K37, 292).

Maslow'un bu tasnifinde biyolojik içgüdülerden bağımsız olan bazı saygınlık içgüdülerinden bahsedilmektedir. «Maslow'a göre bu ihtiyaçlar beş seviyede tezahür ederler.

1. Yiyecek, su, hava, istirahat gibi fizyolojik ihtiyaçlar.

2. Fizik ve psikolojik kazalardan korunma gibi emniyet ihtiyaçları.

3. Dikkati çekme, sosyal faaliyetlerde bulunma, grup içinde saygınlık kazanma gibi alt olma ve sevilme ihtiyacı.

4. Güçlü olma, elde etme, yeterlilik, beceri, güvenilirlik, bağımsızlık, özgür olma ko-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

nularında kendine saygı duyma gibi saygınlık kazanma ihtiyacı.

5. Bütün potansiyelinin kullanılması ile tezahür edecek olan kendini gerçekleştirme ihtiyacı. (K37, 292, 293).

Görüldüğü üzere Maslow'un fizyolojik ve emniyet ihtiyacı adını verdiği içgüdüler biyolojik içgüdülerin birer tezahürü, bahsettiği diğer ihtiyaçlar ise saygınlık içgüdüsünden başkası değildirler.

Biyolojik ve Saygınlık İçgüdülerinin Kaynağı:

Sonsuz hayat kendisini duyabilmek, kendisini anlamak için harekete geçti. Evrensel enerjinin sonsuz kombinezonlara bürünmesi madde evrenini oluşturdu. Bu şekil evreninde seçici sistemler meydana geldi. Herşeyi bilen ama birşeyi farkedemeyen sonsuz hayat artık herşeyden birşeyi alıp seçen seçici sistemler vasıtası ile kendisini farkedebilmesi için başladı. (*)

Sonsuz hayat kendisini farketmek ister. Fark etmeye başlar ama fark ettiler yine kendisidir. Farkeden ve farkedilen aynı sevidir. Farkedilen kendisinin bir parçası, farkeden ise kendisidir. Parça farkedilmek bütün ise farketmek ister. Parçada farkedilme ile bütünü onu farkedeyeceği bilinci vardır. Parça bütünden ayrı olamayacağını bilir.

İnsan farkedilmek ister. Çünkü o sonsuz hayatın bir parçasıdır. Diğerlerinin kendisini farketmesini, tanımasını, varlığını tescil etmelerini ister. Saygı duyulmak ister. Başkalarının onu farketmesini, onun kendisini farketmesi demek olduğunu bilir. Çünkü ondan bütünüün bir parçası olduğu bilinci vardır. Saygı duyulmak bilinmek, farkedilmek demektir. İnsanın bu nedenle saygınlığı arar. Daha yaşamının ilk anlarında bu istem tezahür etmeye başlar. Saygınlık içgüdüsü insan da hareketi ve hareketin yönünü tayin eder. Değişik insan davranışları ortaya çıkar. İşte saygınlık içgüdüsü sonsuz hayatın kendisini farkedebilme isteminden böyle kaynaklanır.

Evrensel farketme veya farkedilme istemi, evrendeki bütün hareketi oluştururken, bu hareketin devamını sağlamak için seçici sistemlerin yaşamlarının devam etmesi gerekiyor vardır. Bu nedenle seçici sistemlerde biyolojik içgüdüler tezahür eder. Acıkma, nefes alma, ısınma, hareket etme, üreme, korkma,

uyuma gibi içgüdülerle canlı denilen üst düzeydeki seçici sistemlerin biyolojik yaşamlarının devamı sağlanır. Böylece yaşamı devam eden seçici sistemlerle beraber, farketme ve farkedilme istemi de harekete dönüştürülebilirler.

SEVMEK

Sonsuz hayat kendisini farketmek ister. Fark etmeye başlar ama farkedilme yine kendisidir. Farkeden ve edilen aynı şeydir. Farkedilen kendisinin bir parçası, farkeden ise kendisidir. Parça farkedilmek, bütün ise farketmek ister.

İnsan farkedilmek ister. Çünkü o sonsuz hayatın bir parçasıdır. Bu nedenle saygınlık ister. Saygınlık olmak sevilmek demektir. Saygı duymak ise sevmek demektir. Parça sevilmek bütün ise sevmek ister.

Farkedilmek istemi devam ettikçe parça bütünden gittikçe kopar. Evrensel hareket böylece devam ettirilir. Evrensel enerjinin sonsuz kombinezonlara bürünerek madde evrenini oluşturduğu gibi, farkedilmek isteyen insan da yeni kombinezonlar yaratarak bütünden gittikçe kopar. Sonsuz hayatın bir parçası olmaya devam eder. Sadece saygınlık içgüdüsü ile belli bir konuda yükselen insan, sonsuz hayatın daha küçük bir parçası olma yolunda çaba içindedir. Çok zengin olabilir. Ama idealizm olmadan yapılan bütün bu çabalar farkedilme isteminin bir tezahürüdürler. Farkedilmek isteyen ise sonsuz hayatın bir parçasıdır. Parça değil bütün olabilmek için farkedilmeyi değil, farketmeyi istemek gerekir. İşte o zaman insan gerçekten büyüyecek tanrılaşacaktır.

İnsan sevdiğince bütüne yaklaşır. İnsan sevdiğince tanrılaşır. Sevginin gücü işte bu noktadadır. Sevmek, saymak ve farketmek aynı şeydir. «Sevgi kendini tanımadır» (KIO 135). «Sevgi bir şeklin içinde tezahür eden bir varlığın, kendisini, diğer bir varlığın şekli içinde tanıyabilmesi gücüdür» (KIO, 133). İnsan kendi varlığını, diğer bir insanın varlığı içinde farkederse, o insanı sever. Çünkü o kendisini başkasında bulmuştur. Aslında o

(*) Rıf ve Mafde Aralık 1977 Sayısındaki kısma bakınız.

kendisini farketmektedir. Kendisini sevmektedir. Şu halde normal insan kendi zihin yapısına benzer zihin yapısı olanı sevecektir. Oysa bu yetersizdir. Çünkü sadece farkedebildiği kısmı sevmektedir. Böylece sonsuz hayatın bir parçası olmaya devam edecektir.

Parçanın bütüne yaklaşabilmesi için, diğer parçaları farkedebilmesi, tanınması gerekir. Hiç tanımadığınız bir insanın zihin yapısını öğrenir, o yapıyı kendi zihninize ilâve edebilirsiniz, o zaman o insanı sevmeye başlarsınız. Çünkü artık o, kendiniz olmuştur. Sevdikçe bütünleşme artar, parçalar bütüne yaklaşır. «Ancak tanrı tanrıyı sevebilir... Tanrıyı sevebilmek için tanrılaşmak gerekir.» (KIO, 135). Herşeyi sevebilen insan bu nedenle tanrılaşır.

Sevebilmek için alâka kurmak gereklidir. İlişkiler arttıkça sevgi artar. Bir şey ile alâka kurmak onu farketmeye başlamak demektir. «Bir şey ile ilginiz yok ise o şeyi sevemezsiniz.» (KIO, 135). «Sevgi ahengi ortaya koyan güçtür. Sevgi karşılıklı tanımadır; tanıma farketmenin veya şüurluluğun bir tezahürüdür. Hayat, şüurluluk, sevgi ve ahenk esas itibariyle birdir... Dostlar arasında karşılıklı anlayış, neşeye sebep olur. Neşe ise ahenk, mutluluk ve doyum demektir.» (KIO, 133). «Sevgi saf ve bencillikten uzak olmalıdır. Bir şeyi bize getireceği fayda açısından seviyorsak, o şeyi değil kendimizi seviyoruz demektir. (KIO, 135).

ANI YAŞAMAK

Sevmek, saymak ve farketmek aynı şeydir. Hayatın gayesi budur. Sonsuz hayat ken-

disini farkedebilmek için görebildiğimiz hayatı oluşturmuştur. Kendisini farketmek, kendisini sevmek ister. Farketmek ve sevmek için dikkat dışa dönük olmalı, alâka halli kurulmalıdır. Oysa insanın dikkati çoğu zaman içe dönüktür. İnsan çoğu zaman zihninde ya geçmişi, ya da geleceği yaşar. Hayaller görür, hayaller kurar. Geçmişteki hatıralar ve geleceğe ait kurgular insanın zihin ekranını devamlı meşgul ederler. Bu insanın kendisi ile konuşması halidir. Bu halin fazla yaşanması, insanda patolojik durumlar ortaya çıkarabilir. İnsan devamlı düşünür. Dikkat içe dönüşür. Dış dünyayı farketmemektedir. Zihin geçmişin veya geleceğin hayallerini yaşadığından, gerçeği yaşayamamakta, farkedememektedir. Her an geleceği düşünen bir zihin, anı yaşamıyor hayallerle uğraşıyor demektir. Bu zihin gerçek kendisini farkedemez. Bu zihin sevemez. Parça olmaya devam edecektir. Bu nedenle insan anı yaşamalıdır. Anı yaşadıkça farkediyor olacaktır. Farkettikçe bütüne yaklaşacak, tanrılaşacaktır.

Anı yaşamak, sevmek, saymak, farketmek, şüurluluk ve hayat aynı şeydir. Tanrılaşmaktır. Anı yaşamak ile insan bir nevi enerji tasarrufuna başlar. Bu hali yaşamak, insanı dinlendirir. Sevdği bir filmi, büyük bir dikkatle seyreden bir insan, o filmin içinde yaşamaktadır. O kendinde değil, dışarıdadır. Kendini adeta unutmuştur. Beni değil, bensizliği yaşamaktadır. Bu anı yaşamamanın tipik bir misalidir. Anı yaşamak ezoterizmin, tatbikatı güç olan öğretilerinden biridir.

Prof. Dr. Eugen HERRIGEL

Zen Budizm Yolu

VE

Yay ile Ok Atma San'atı

SPİRİT AKTÜALİTE

(21'den Devam)

onu kimse değiştiremez zira böyle birşey Karma Kanununa (ya da Etki - Tepki Kanunu'na) aykırı olurdu. Eğer bir kimse size, sizin geçmiş hayatınızı gidip göreceğini söylerse inanmayın, bu çok yanlışır. İnsanların çoğu Akşalarını öldükleri zaman görürler.

İŞE YARAMAZ KABUK

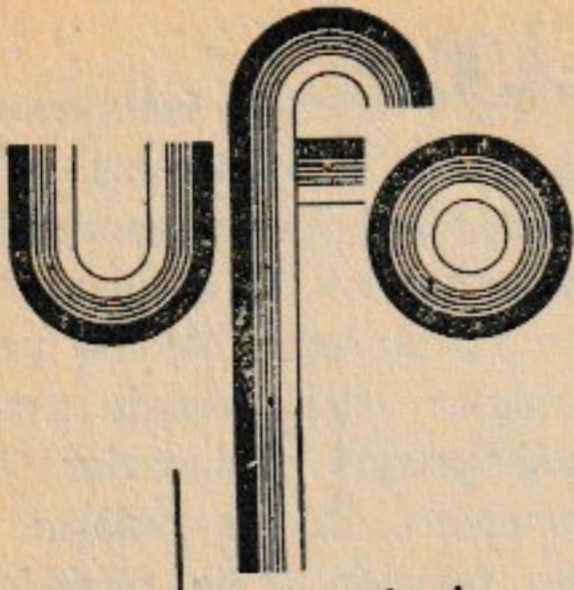
Bir kimse hastalandıktan sonra ölüm gelirse, artık fizikî beden işe yaramaz bir kabuk demektir. Artık ruhun işini göreceğ bir vasıta olmaktan çıkmıştır. Bu şekilde ruh dünyasal bağlarından kurtulmuş olarak fizik beden üzerindeki etkisini keser. Bundan sonra astral beden kendisini başka bir boyutta, genellikle 'Öte Alem' ya da 'Astral Dünya' denilen ortamda bulur. Bu, sadece bir tek olan Astral Dünya değildir. Daha birçok vardır. Değişik frekans ya da vibrasyon seviyelerinde olmak üzere orada bulunan insanların sayısı kadar astral âlem vardır. Her insanın (astral bedenini) kendine has vibrasyonu vardır. Birbirinin aynı olan iki insan yoktur. Bunu anlayabilmenin en iyi yolu radyoyu düşündürmektir. Radyoda dünyanın her yanından değişik istas-

yonlar vardır. Eğer bunlardan birini dinlemek isterseniz belirli bir dalga boyuna ve frekansa akord olmanız gerekmektedir. Eğer her istasyonun frekansı aynı olmuş olsaydı, karmakarışık bir uğultudan başka birşey olmazdı. Herkes birbirine karışırdı. Benzer şekilde astral âlemler de değişik frekanslardaki varlık âlemleridir. Bu bakımdan astralin 'A' plânında bulunan kimse hiç bir şekilde 'B' plânındakilerle karışmazlar. Bu, sizin hiç kimseyi göremeveceğiniz anlamına gelmez. Eğer gerçekten kuvvetle isterseniz görebilirsiniz. Gerçekten birbirini seven iki kişi buluşabilir. Bu, onların arasındaki cazibeden dolayıdır.

Biribirini sevmeyen iki kişinin birbirlerini itişlerinin tersine sevenler bir arada bulunabilirler. Astral dünyadaki ahengi bozacağından birbirini sevmeyenler aynı plânda bulunamazlar. Astral beden sizin fizik bedeninizin tam bir kopmasıdır. Fakat bu değişik boyutta artık otobüs tren vs. gibi taşıt araçlarını beklemenize gerek kalmayacaktır. Gitmek istediğiniz yeri arzulamanız oraya gitmenize yetecektir. Ve böyle bir yolculuk sırasında Astral Âlemin şahane manzaralarını da seyredilme olanağını el-

de etmiş olacaksınız. Bu fantastik boyutta yapılabilecek pek çok iş bulunmaktadır. Fakat Astral Âleme yeni gelenler daha ziyade aşağı kademelerde bulunurlar ilk zamanları. Bu da onların ölüm olayıyla içine girdikleri şoktan kurtulmaları için gerekli bir bekleme devresidir. Dünya zamanına göre birkaç gün sonra kişi 'Hatıralar Holüne' girer ve burada yeni bitirmiş olduğu dünya hayatında tamamladığı veya tamamlamadığı işlerini görür. Bir kimse hemen enkarne edileceği gibi yüzlerce yıl burada bekleyebilir de... Eğer intihar etmisseniz hemen enkarne olabilirsiniz. Zira böyle birşey yapmakla Allah'ın Kanunlarına karşı gelmiş olursunuz. Kestirmeden gitmek, yalan söylemek, kandırma gibi durumlar yoktur orada. Astral âlemin aşağı kademelerinde insanlar tıpkı dünyada yaptıkları gibi yerice, istediklerini alıp-verebilirler. Bütün bunları düşünerek yaparlar. Bu gibi davranışların yapılmasına gerek yoktur ve kısa zamanda bırakılır. Gerçekten tecrübeli varlıklar böyle şevlerle ovalanmazlar. Asıl ruhlara ihtivaclarının gerektirdiği tecrübeler ve faaliyetler içinde bulunurlar. (The Spiritualist Gazette'den).

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

aktüalite

Sovyetlerde Ufoloji

● Dr. Felix U. ZIEGEL

«Doğrusunu isterseniz, Sovyet radarları 20 yıldan beri UFOLAR'ı algılamaktadır.» Böyle diyordu. Dr. Ziegel 1967 Nisanında. Perde kaldırılmış ve UFO araştırmaları Rusya'da serbest bırakılmıştı. Havacılık Enstitüsü profesörlerinden Ziegel, Rusya'nın yüksek trajlı dergilerinden Smena'da tanımlanamayan parlak (aydınlık) objeler hakkında uzun uzun (dökümanter) yazmıştı. Bu açıklamalarından kısa bir süre önce Ziegel 'Arz-dışı Medeniyetlerle Haberleşme' konferansına katılmıştı. Belkide ileride telepati UFO'lar'la haberleşmede kullanılacak vasıtalarından biri olacaktı. Muhtemelen başka gezegenlerden gelmekte olan bu araçların daha sıhhatli bir şekilde izlenebilmesi için yeni kameralar ve cihazların geliştirilmeye başlandığını belirtiyordu.

Ülkenin en kalburüstü havacı ve bilim-adamları bütün önyargılardan uzak olarak bir

Uçandıreleri araştırma organizasyonu kurdu- lar. Pekçoğu astronomlar tarafından yapılan gözlem haberleri, gazete ve dergilerde çıkan yazılar Ruslar'ın da UFOlar'ı görmekte olduğunu ortaya koyuyordu. Ziegel ve General Porfiri Stolyarov televizyonda yaptıkları konuşmalarla bu konuda halkı daha çok uyanık olmaya çağırıyorlardı.

Bütün bunlara rağmen her nasılsa Sovyet Bilimler Akademisi 1968'de UFOlar'ın etüdünü 'gayri-ilmî' saymak komikliğine düşmüştü.

Ziegel'in UFOlar'la ilgili bu faaliyetleri adeta Amerika'da Lindheimer Gözlemevi Müdürü Dr. J. Allen Hynek'i harekete geçirmiş ve Dr. Hynek de Rusya'da bu işin öncülüğünü Dr. Ziegel'in yapacağını belirtmişti.

Öyle görülüyor ki Ruslar gözlerini UFOlar'a karşı kapatmışa hiç benzememekteler. Çeşitli yetkililer hemen hemen aynı şeyi tekrar eder olmuştur: «Bu tanımlanamayan uçan araçlar atom tesisleri ve hava alanları üzerinde daha çok görülür oldu.»

Gözlemlerden bir tanesi Kazakistan'da Leningrad'dan gelmiş olan jeofizik araştırmaları gurubu tarafından yapılmıştı. O sırada en yakın yerleşim merkezi 11 mil uzaktaki Koktal idi. Tarih ve zaman: 16 Ağustos 1960 akşam 11:00. Kampın sorumlusu Jeolog-Minero- log Nikola Sochevanov gördüklerini şöyle anlatıyordu: «Doğu tarafımızda uzanan vadinin ucunda yükselen dağların üzerinden aniden aydınlık bir obje çıkıvermişti. Kuzeyden güneye doğru hareket ediyordu, görülen çapı ayın çapının birbuçuk mislinden daha fazlaydı. Birkaç saniye içinde cisim bir dağ zirvesinin ardında kayboldu, sonra tekrar ortaya çıktı, aynı süratte güneye yönelik olarak uzaklaşıp gitti. Esrarengiz cisim mercekbicimindeydi. Bu merceğin kenarları orta kısma nazaran daha az aydınlıktı.» Kamp müdüründen başka sekiz kişi daha sözkonusu UFOyu gözlemişti.

26 Temmuz 1965'de astronom Robert Vitolniek, Yan Melderis ve Esmeralda Vitolniek Ogra'da bir gözlemevinde bulutlarla ilgili bir gözlem yapıyorlardı. Gece 9:35'de parlak bir yıldızın batıya doğru ağır ağır hareket etmekte olduğunu farketmişlerdi. He-

men drbnlere sarıldıklarında cismin yassı bir şey olduklarını farketmekte gecikmediler. Sonra teleskoba geldi sıra. Teleskopla bakıldığında mercek - biçimli cismin ortasında küresel bir kabinin bulunduğu açıkça görülüyordu. Astronomlar cismin çapının 325 feet (yaklaşık 100 m.) kadar olduğunu söylüyorlardı. Diskin etrafında, iki çap kadar mesafede merkezdekine benzeyen üç krreyi daha farkedebilmişlerdi. Bu krreler de diskin etrafında yavaş yavaş dönüyorlardı. 15-20 dakikalık gözlemin sonlarına doğru krreler diskten sanki ayrı yönlere dağılıyorlarmışçasına ayrılmaya başlamışlardı. Nihayet 10:00'a doğru cisim o kadar uzaklaşmıştı ki, artık astronomlar onu gözden kaybetmişlerdi.

Bu acılp manzara Kuzeybatı ufkunun takriben 60° kadar yukarısında seyredilmişti. Yine bu astronomların tahminlerine göre cisim gözlem sırasında dünyadan 60 mil yukarıda bulunuyordu.

Emen dergisinin yazıhanesine Sovyet İzhevsk gemisi mürettebatı adına Mate Bazhazin imzasıyla gönderilen bir raporda şunlar yazılıydı: 2 Ağustos 1967'de gece 11:30 sularında Norveç Denizinde seyredelerken İzhevsk mürettebatı ilginç bir göziem yapmışlardı. «Kabinde üçümüz bulunuyorduk: Kaptan Markov, mühendis İvanov ve ben. Nöbetçi seylr görevlisi acıip bir nesne gördüğünü haber verdi. Koşup, baktığımızda, güneye doğru gitmekte olan beyaz bir kürre gördük. Birkaç dakika sonra gökyüzünde taa yukarılarda bir ışık parladı. Birkaç saniye içinde batıdan doğuya 45° lik bir açıyla hareket etti ama gitgide büyüyordu. Anıdan durdu ve sarı rengin hakimiyeti içinde gökkuşağının bütün renklerini yansıtırken aynı zamanda da kıvılcımlar saçmaya başladı etrafına. Yavaş yavaş etrafı beyaz bir örtüyle çevrildi. Bu hlyle tekrar güneye doğru kıpırdadı. Bu görünüm dört kez tekrarıandı. Beşinciye başlarken cismin davranışları değlişti. Durdu, dikine bir yumurta gibi görüntü altından jet ekzosuna benzer parlak bir püskürme oldu. Dikine duran yumurta biçimli cisim soluklaştı, etrafı beyaz bir sisle sarıldı aynı zamanda da kuyruk şeklinde bir uzantısı bulunuyordu. Bu hlle güneye doğru gitti.»

Kislovodsk'dan 12 mil uzaktaki Caucasus'

da bulunan Sovyet Bilimler Akademisi'nin Astrofizik İstasyonundaki astronomlardan sadece bir değil, fakat birçok rapor gelmişti. Tem. 1967'de İstasyona yöresel gazetelerden acıip kırmızı bir objenin uçuşuyla ilgili olarak birçok mektup gelmişti. Tarih: 17 Temmuz, saat: gece 9:20.

Ertesi gün 18 Temmuz sabahı Astronom H. I. Potter saat 2:50'de yıldızların arasında acıip bir ışık formasyonu farketmişti. Bu sırada kuzey doğu tarafından 20° yukarıda beyaz bir bulut belirdi. Çapı ayın çapının iki katı olup, burun kısmı daha az parlak görünüyordu. Süt beyaz bulutun merkezi gül-kırmızısı renkteydi. Sonra bulut genişledi ve daha soiuklaştı. Birkaç dakika sonra bulut tamamen kaybolmasına rağmen, çekirdekteki kırmızı kısım görünmeye devam etti. Cisimde izlenen bütün bu değişiklikler aşağı yukarı gün doğuşuna kadar fotoğraflarla tespit edilmişti.

8 Ağustos 1967, akşamı 8:40'da aynı gözlemevinde astronom Anatoli Sazanov alışık olmadıkları uçan bir objeyi gözlemiştir. Objenin biçimi simetrik olmayan bir hill biçimindeydi. Dışbükey tarafı hareket yönünde bulunuyordu. Hillin sivri uçlarından da jet uçaklarının ekzosunu andırır birşeyler çıkıyordu. Çapı, ayın çapının üçte ikisi kadardı. Parlaklığı o kadar değildi. Hafif kırmızı karıştırılmış sarı rengi vardı. Gökyüzünün kuzey kesiminde batıdan doğuya yatay olarak uçuyordu. Ve ufuktan takriben 20° kadar yüksekliği vardı. Yarım dakika içinde Büyük Ayı Takımıyıldızından Cosslopeia Takım yıldızına gidivermişti.

(Devam Edecek)

Ruhun Dünyasal Evrimi

● Dr. Enis N. ECER

İnsan ruhu tek bir bütün halinde bulunmayıp bir biriyle ilgili iki ayrı kaynağı vardır:

1 — Bir mikro evren olan bedenimizin ana idareci ruhu olan «Dünyasal ruh» veya «Bedensel ruh».

2 — Dünya yaşantısının dışında, astral-matapsişik, esas ruh, «Yüce benlik» veya «Yüce ruh».

Yüce ruhun yetenekleri çok geniş kapsamlı olup niteliklerinin ve güçlerinin bir kısmını bedensel ruha (dünyasal ruha) aktarmaktadır. Bu aktarma oranı ruhsal evrimle ilgili olarak, her insanda değişik olup ortalama % 25-30 kadardır.

Dünyasal ruhun yetenek ve özgürlüğü yüce ruha oranla çok sınırlı ve kısıtlıdır.

Bilinç altı öz benliğimiz yüce ruh ile dünyasal ruh arasında aracı görevdedir. Öz benlik, adeta ana ile fütüs arasındaki göbek kordonu gibi iki ruh arasındaki ilişileşmeyi sağlamaktadır.

Yüce ruh özgür düşünce, özgür vicdan ve öz bilgiye sahip olup, bu yetenekleri öz benliğe yansıtır. Öz benliği ile ilgili kurabilecek yeteneği gösterebilen insaniye kişiler dünya yaşantılarındaki ruhsal evrimlerini geliştirirler. Ancak bu bilgilerin yüce ruhtan geldiği bilincine varamazlar, yani dünyasal ruhun, yüce ruhun varlığından haberi yoktur.

İnsanların dünya yaşantılarının amacı, yüce ruhlarının özdek (madde) üzerindeki evrimini tamamlamak üzere, dünyada bedenleşerek, dünyasal ruh aracılığı ile özdeksel yönetmenin egzersizlerini yapmalarıdır. Bu suretle yüce ruh beden içerisinde özdeksel deneyini yaparken özdeğin evrimine de yardım eder, özdek sistemlerinin idaresini öğrenir. Dünya enkarnasyonlarının amacı böy-

lece ortaya çıkmaktadır. İnsan bedenini oluşturan özdek sistemi yüce ruhun etkisiyle bilinçlendirilmektedir. Örneğin, insan beyni yüce ruh tarafından bilinçlendirilmiş özdeksel bir sistemdir.

Beden içerisinde sanıldığı şekilde, gerçek bir ruh yoktur, ancak yüce ruhun kontrolü altında, özdeğe bağlı dünyasal ruh vardır. Kaba bir benzetişle, dünya yaşantısındaki insan bir kukla varsayılırsa, kuklacı astral-matapsişik alandaki yüce ruh olur. Kuklayı yöneten ipler ise öz benliktir. Ancak, dünya yaşantısını sürdüren insan bir kukla, bir robot olmayıp, kendi bedensel ruhunun istemine göre davranışlarını ve yaşantısını sürdürür. Kendi yeteneğinin dışında kalan ilhamlar, vicdansal duygular gibi inisiyatör davranışlarının impulsları yüce ruhtan gelmektedir. Yüce ruh organizmanın yetilerini (melekelerini) geliştirmek üzere dünyasal ruhu görevlendirir. Yüce ruh tanrısal enerjiyi taşır, yani yaratabilir, diriltebilir, yaşatabilir. Sentez ve analiz yeteneği vardır, yani yeniden kurup, yeniden çözebilir.

Astral âlemin en alt. kaba kaynağı fizik âlem olmasına karşın, fizik âlemin en akışkan (seyyal) noktası, astral âlemin en kaba noktası olur. Yüce ruhun etkisiyle bilinçlenen özdek bir yukarı boyuta geçebilir.

Yüce ruh bedene devamlı olarak uyarılar (impulslar) yollar. Bu uyarılar bir çeşit enerji olup beden tarafından adeta emilir (massedilir). Eğer beden yapısı evrimleşmişse yüce ruhun beden üzerindeki egemenliği artar. Bu enerjiden yararlanamayan kaba bir bedende, yani ruhsal vibrasyonları henüz hızlanmamış bedende, ruhsal fonksiyonlar da kabadır. Bu bir radyo aygıtının elektroman-

yetik ses titreşimlerine karşı adaptasyonuna benzetilebilir. Uyum oranında ses net alınacaktır.

Yüce ruhtan gelen büyük empulsuları tam anlamıyla algılayamayan kaba fizik bedeninin sahibi olan dünyasal ruh bilinçlenemeyecek, sonuç olarak moral alanında geri safhalı hayatta kalacak, davranışlarında tümüyle pragmatik yöne sapacak, tarihsel kültürel gelişme yavaşlayacak, duygusal körleşme olacak ve böylece kişi şeriata ve otomatizmaya bağlanacaktır.

Yüce ruh özdek içinde, yani bedensel yapı içinde ne derecede yetilerini geliştirmiş olarak belirtirse, kişi de o oranda evrimleşmiş olacaktır.

Dünyasal yaşantısını sürdüren kişinin yapacağı davranışlar, mümkün olduğu kadar organismasını en iyi koşullar içinde kullanmak, her türlü otomatizmaya karşı uğraş göstermek ve yüce benliğinden gelen empulsuları vicdan mekanizmasıyla almaya çalışmak ve bunun için de pragmatik yönlü davranışlarını mümkün olduğu oranda azaltıp inisiye metodlara baş vurmasıdır.

Benliğimizin derinliklerine varıp öz benliğimizin gerçeğini kavrayabilmek için doğu gizemciliğinde özellikle YOGA, LAMAİZM, VEDANTA, ZEN, DHAYANA MEDİTATION'ları kullanılmaktadır. Bu yöntemlerin hepsinde metodlar aynı, öğretim yöntemleri değişiktir. Batılı bilgeler bu konuda, doğulu bilgin ve mistiklerden öğrenip uyguladıkları en çoğunluk MEDİTATION ve ZEN metodlarıdır.

Meditasyon: Günlük üzüntülerin fırtınasını dindirmek, problemlerimize çözüm yolu bulmak, hepsinden önemlisi kendimizi, öz benliğimizi bulmak için kendi bilincimizin derinliklerine, bilinç altımıza doğru yolculuğa çıkmaktır. Meditasyon veya benzeri metodlarla yarınki dünyaya bir hazırlık, daha mutlu yaşantılara bir adaptasyon sağlanabilecektir. Doğadan ayrı bir varlık olmadığımız ve kozmosun bir parçası olduğumuza göre, kendimizi daha iyi öğrenmekle, doğayı da daha yakından tanımış, kendimize benzediği için başka insanları daha bilinçli olarak tanımış olacağız.

Dr. T. Lobsang RAMPA, «Meditasyon öğretimi, paylaşılması gereken bir sanattır.

İnsanın benliğini yüseltecek bir sanat! «der. Sevgi ve iyilik hisleriyle dolu olarak meditasyona başlamayı önerir.» İyi düşünce iyilikleri çekecek, başkalarının beliren duygular, daha sonra soydaşlarımıza ve bütün canlılara sempati duymaya dönüşecek, etrafınıza mutluluk ışınları yayacaksınız. En sonra sü-kün meditasyonu ile her türlü kin ve kıskançlıktan, kişisel çıkarlardan arınıp, mistik aşk ve sevgi planının üstüne çıkarsınız» der.

Zen metodu: Zen bir insanın kendi içinde bulabileceği ışığı arar. Zen ancak yaşanır, ancak sezilir, hissedilir, fakat anlatılamaz. Bu nedenle tam bir tanımı yapılamaz. Zen düşünce ile başlayan, düşünce ile gelişen ve düşünce ile yaşayan ruhsal bir durumdur. Amaç insan aklının kavradığı bütün olanakları aşarak gerçeğe ulaşmaktır.

Bilincimizi bir aynaya benzetebiliriz. Bu ayna dış dünyanın duyularını algılayıp yansıtmakta ve gerçeğin varlığını bizden saklamaktadır. İçrek düşüncenin bilinç ötesi alanında akımı sağlanabilirse gözlem yapan «ben» ortadan kaldırılacak kozmik düşüncenin (Cosmic Mind) ortaya çıkması sağlanacaktır. Düşüncedeki yoğunlaşma, konsantrasyon ile başlayan Zen gittikçe kuvvetli iradeye ve beden üzerindeki güçlü egemenliğe ulaşacaktır. Özdeksel düşünceden sıyrılıp, tinsel birleşme durumuna gelince Zen'de hiçlik anlamına «MU» durumuna geçilmiş olur. Bu suretle kozmik düşünceye (Cosmic Mind) varılmış olunur. Zen meditasyonunda erek kesiksiz bir düşünce oluşumunun bilinçte giderek hızlanmasını sağlamaktır. Giderek artan bu hız, bilinç yüzeyinde bir temizlik sağlayacak, sonunda bomboş, parlak bir bilinç ortaya çıkacaktır. Kişi artık son aşama olan SAMADHI'ye girmiş ve Cosmic Mind'in kendisi olmuştur. Yüce ruhunun bilincine varmıştır. Bu duruma varabilmek için senelerce süren sabırlı ve inançlı çalışmalar gerekmektedir. Kişi bilinç altında bulunan doğal kişiliğini özgürlüğe kavuşturmak çabasıdır. Böylece dünya üstü varlığının, yani yüce ruhunun bilincine varacaktır.

Mutluluğun ve yetkinliğin bütün gizleri, bizdeki dünyasal-pragmatik ruhsal planla, yani dünyasal ruhla, astral-metapsişik, yani yü-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

ce ruhumuzun öz benliğimiz aracılığı ile birleşmesi ve bütünleşmesidir. Bu bütünleşme sidir. Bu bütünleşme olamaz, aksine çatışma olursa, tinsel bir yıkıntı, mutsuzluk ve ruhsal rahatsızlıklar ortaya çıkarlar.

Pargmatik, yani dūnyasal yaşantı için gerekli olan uğraşmaların kişiye, dūnya yaşantısında yetenek kazandırmasına karşın, inisiyator uğraşım öz benliği gerçekleştirerek ruhsal bütünleşme, olgunlaşma ve gerçeğe erişme suretiyle huzur ve sūkuna kavuşmayı sağlar. Kişi artık dūnya egosunun ve gereksinmelerinin tutsağı olmaktan kurtulduğu gibi, özdeğin kölesi olmaktan da kurtulmuş olur. Yüce ruhunun istemlerine hizmet eder ve dūnya yaşantısında güç kazanmış duruma erişir.

Meditasyon, Zen veya benzeri metodlar ruhsal bir tedavi metodu oldukları kadar, ruhsal evrimleşmeye ve gerçeğe erişmeye çaba gösterenlere de en uygun metodlar olacaktır. Ulu gizemcilerin «kendini bil» sözü, «öz benlikle bütünleşmek» fikriyle özdeştir.

Öz varlığına erişen kişi, kendi gerçeğine varan kişi olup, artık dūnya egosunun gereksinmelerinden kurtulmuş, özgürlüğe kavuşmuş, toplumun yargılarından ve ölümden korkmayan kişiliğe erişmiştir. Bu aşamaya geldiği zaman, dūnya yaşantısında güç kazandığı kadar, yüce ruha hizmet eder kişiliğe de kavuşur.

Dūnya yaşantısına alt gereksinmeler ister istemez, kişiyi pragmatik uğraşılara iterler. Her normal ruhsal yapıdaki kişi dūnyasal yaşantısında başarı ister. Sağlıklı, konforlu yaşantı, sosyal başarılar, çevrenin beynisini ve sevgisini kazanmak, saygı görmek

istemi en doğal haklarımızdır. Ne yazık ki, bu yetenekleri kazansak dahi, çoğu zaman salt mutluluğa erişemediğimizi, benliğimizin derinliklerinde isimlendiremediğimiz bir şeyin eksikliğini hissederiz. Bu duygu, aslında olması lâzım geldiği gibi olamamamızın ortaya çıkardığı anksiyete duygusudur.

Benliğimizin derinliklerinde kutsal öz benliğimiz vardır. C.K. DÜRCKHEİM'in belirttiği gibi «dūnya üstü» bir iç varlığımız vardır. Yukarda da belirtildiği gibi, dūnya yaşantısına alt pragmatik benliğimiz ile öz varlık aracılığında dūnya üstü varlığımızın birleşmesi ve bütünleşmesi bizi tam bir baysallığa kavuşturacaktır. Evrim, kaynağı akıl olan düşünce enerjisinin vibrasyonel hızlanması ile gerçeğe yaklaşmasıdır.

Zekâ, çevreye ve topluma uyum yapabilme yetkisidir. Zeki insanın pragmatik yönlü, yani kendi egosuna kapılı zengin olma çabasına karşın, akıl sūperegoya erişerek, inisiye yönlü çaba ile gerçeği araştırmayı amaç edinir. Öz benliğine varır ve zamanla evrimleşerek yücelir, mistik amaca yönelir, yüce ruhu ile bütünleşmeye doğru gider.

Kaynaklar :

- 1 — DÜRCKHEİM, Comte Karlfried: «Meditasyon». Image Roche. Sayı: 26.
- 2 — KENTER, Nedim: «Meditasyon sanatı». Mimar Sinan: Sayı 15.
- 3 — Ruh Dostlarımızdan. Ruh ve Madde. Sayı: 157.
- 4 — SEMİZOĞLU, Akın: «Zen nedir». Ruh ve Madde. Sayı: 150.
- 5 — VELİOĞLU, Süleyman: «Yaratma Süreci». Psikiatri. Cilt: 2, sayı. 1

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve
Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

OLAĞANÜSTÜ YETENEKLER

(19'dan Devam)

Kaybolmuş esatiri kudretinkl olan, tamamiyle sertleşmiş, karma karışık iktibaslardan başka şeyi bulunmayan, hayvan dünyasının tek alanına bağlı olmayan, fakat, kendi öz insani kökenimize ait olan bir muamma...

Her tür hayvan, araştıracının anlayışına, zoologların, insan biliminin geleceği için genişlik ve öneminden doğruca kuşku etineye başladıkları kendi sınırlarını verir. NOSTRA dergisi, yeni bir sayısında, kedinin parapsikolojik kuadretlerini meydana çıkarmayı başaran profesör OSIS, VASSILIEV ve RHINE'in hayret verici tecrübelerini hatırlatmıştır. Çağımızın 20. yıllarından beri Sovyetler, bu aynı kudretlerin köpeklerde de bulunduğunu incelemekte-dirler. profesör BEKHTEREV, pratik olarak hepsi başarı ile sonuçlanmış olan bir çok tecrübelerinden birini şöyle anlatmıştır: Köpeğin sahibi yoktu. Odada görevi şöyle not ediyorum: Köpek A odasındaki masanın altından, herhanhi bir kâğıt topunu almalıdır. Tamamlanacak görevi bilmeyen asistan, köpeği A odasına sokar. Onu bir iskemle üzerine yerleştirir ve elleri ile onu başını hareket etmez duruma getirir. Ben kapının eşğinde duruyordum. Köpek benden, yaklaşık olarak bir metre uzaktadır. Serbest kalmak için yaptığı ilk girişimde, ben hızla B odasına çekiliyor ve kapıyı kapatıyorum. Asistan PIKKY'nin anlattığına uyarak o istemlesinden fırlar ve benim aklın gösterdiğim ve yazdığım kâğıt topa doğru koşar, ona burnu ile dokunur... (Çeşitli yerlere konmuş toplam yedi top vardı). BEKHTEREV den beri yapılmış olan araştırmalar, bir çok tecrübeler, köpeklerde esrarengiz bir altıncı duygunun bulunduğunu isbatlamışlardır. Onları aşan yıllardan beri SOCIETY FOR PSYCHICAL RESEARCH, bu psi niteliğinin köpek veya kedilerde, birbirleriyle veya bazı özellik taşıyan kritik devrelerde sahipleriyle haberleşmek için yararlanılabileceğini isbatlayan acap olayları karşılaştırmış ve doğruluğu mey-

dana çıkmıştır... Ünlü profesör RHINE, 4 yaşındaki bir kısırakta paranormal nitelikler keşfetmiştir. Onun önünde, arkalarına numaralanmış küpler de konarak, bir alfabe düzenleniyordu. O küplere, burnunun delikleriyle dokunarak yanıt vermekte idi.

FARELERDE ÖN SEZİ

İşte profesörün bizzat tarif ettiği meraklı bir tecrübenin nasıl yapıldığı: «Bir soru soran kimse, yanıtı önceden bir cep defterine yazmalıdır. Hayvandan böylece, elimizde tuttuğumuz madeni para üzerine kazınmış olan sayının ne olduğunu bize söylemesini istedik. Yanıtı kısa bir kalemle yavaşça ve hafifce yazıyordum. (Çok uzun bir kalemin hareketine göre, yanıtı çözümlenebilecek ve onu «Kısrağa fısıldayabilecek» olan hayvan sahibinin muhtemel bir hilesini önlemek için).

(Hollandadaki UTRECH üniversitesinin parapsikoloji bölümünden doktor SCHHOUTEN, beyaz farelerde telepatik niteliğin bulunduğunu göstermiştir. Bu hususta, hayvan dünyasının en esrarengiz muammalarından, farenin gelenek ve göreneklerini oluşturan birini hatırlatmak gerekir. Bilginlerimiz, son derecede uyum yeteneğine sahip olan bu hayvanın, gezegen üzerinde, bütün öteki şekillerdeki hayatı mahvedecek bulunan bir nükleer patlamada, yaşamını sürdüreceğini iddia etmektedirler. Popüler ata sözünden «Fareler gemiyi terkederler» atasözü, gerçektir. Her hangi türden bir tehlike bu kemiriciler topluluğu üzerinde uçmaya başladığı vakit, toplu halde çok ılımlı iklimlere doğru hicret ederler. Bu ön sezî niteliği bir çok tekrarlama ile açıklığa kavuşturulmuştur. Hâli hazırda Çinli sismologlar, günün birinde yer sarsıntılarının meydana çıkarılmasında yararlanmayı ciddi olarak düşündükleri bu hayvanlar üzerindeki tecrübelerini arttırmışlardır. Gerçekten, toplulukları içinde zararlara neden olma tehlikesi yaratacak önemli bir depremden bir kaç gün önce farelerin topluca, sarsıntı-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

nın ulaşamayacağı en yakın yere sığınmak üzere, açık bir şekilde yerlerini terk ettikleri bilinmektedir.

Profesör RÉMY CHAUVİN, gezgin gıvercinin yuvaya dönmesiyle ortaya çıkan muammayı, çok uzun bir şekilde incelemiştir. Acaba o, bu kadar çabuklukla ve doğrulukla yönünü nasıl tayin etmektedir? Yüzlerce kilometre yol aldıktan sonra, yuvasını tekrar bulmak için nasıl hareket etmektedir? Mademki en karanlık gece onun yuvaya dönmesini sıkıntıya uöratmamaktadır, o halde kendisine güneşle yön vermekte doğıldır. Buna karşılık, başının yakınına, mıknatıslı küçük çubuklar tesbit edilecek olursa, izleyeceği yolu tayin etmekte sıkıntıya uğramaktadır. Bir çeşit puslayamı sahiptir? CHAUVİN'e göre bu hiç bir şeyi açıklamıyacaktır. Gü-

vercinin duygusal hareketi içinde bir sır vardır ve açık bir şekilde belirtilmesi, parapsikolojik bakımdan çok önemli olan bunun, açık bir şekilde belirtilmesi, ünlü profesörün bildirisinden çıkacaktır.

Kuşların göçü de ornitologlara çok sayıda sorun çıkarmaktadır. Örneğin neden dolayı bazı göç edenler, Atlantik'in üzerinde durmakta ve hayali bir arazinin üstünde uzun uzun dönmektedirler.

Orada, uzak atalarının üzerine uğradıkları bir ATLATID'in batışının bir alametini görülebilmektedir? Ve yine organizmasının içinde, yüksek derecede gelişmiş bir ses sistemine sahip olduğu sanılan yarasanın, acıip idrak tarzı için de düşünülür?

(Nostra - 301)

Fizik ve Metatizik

(Sayfa 5'den Devam)

MEVLANA'NIN KULLANDIĞI GERÇEK

İşte bu gerçeği bildiği ve onag üvendiği içindir ki Büyük Türk Düşünürü Mevlana Celâleddin-i Rumi, insanlara, «Gel» diye başlayan o ünlü çağrısını yapabilmıştır: «Gel... Yine gel... ister ateşperest (ateşe tapan) ol ister yutperest, ister müslüman ol ister Hıristiyan... Ne olursan ol... İstersen yüz kere bozmuş ol tövbeni... yine gel... Burası ümitsizlik kapısı değildir.»

Bunun anlamı şu oluyor: İnsan doğru yolu bulmayı isterse ve bu amaçla harekete geçerse, önünde başarı yolu açılır. Ümitsizliğe düşmek gerekmez. Ümit kapısı daima açıktır.

Ama unutulmamalı ki, bir süre doğru yolda yürümüş bir insanın da, sonraki adımlarının birinde yanlış yola sapması olanaklıdır. Bundan korunmak için her an uyanıklık gerektir. Onun içindir ki, «Doğru yol kıldan ince ve kılıçtan keskin» diye tanımlanmıştır.

DOĞRU YOL'U ARARKEN KULLANILAN ESNEKLİK

Doğru yolu bulmak, yaşarken doğru yolu kaybetmeden yaşayabilmek, doğru yoldan çıktığında bunu çok geç kalmadan farketmek, yeniden onu aramaya ve bulmaya karar verebilmek her insanın en önemli sorunlarıdır. Sonunda mutlu olmak veya olmamak hep bu soruna bağlıdır.

Doğru yol nedir? Sorusu karşısında belki bazı insanlar kestirme bir cevap vererek: «Doğru yol, Allah'ın çizdiği yoldur», «Doğru yol, Allah'ın yoludur», «Doğru yol kutsal Kitabın yoludur», «Doğru yol bilim yoludur», «Doğru yol şu önder'in yoludur» diye bir cevap verebilirler. Bunun anlamı, değişik insanların kendileri için diğerlerinden az çok farklı birer «doğru yol» seçmeye yönelmiş bulunduğuudur. İnsanlar birbirinden çok farklı yolları, bazan birbirine tam ters gelen yolları «doğru yol» diye seçmektedir. Bunca çatışma, bunca anlaşmazlık ve bunca yıkım işte bu noktadan doğmaktadır. Ama insanlar

haksız da değildirler. Gerçekten ortada çok sayıda «doğru yol» modeli vardır. Her birini savunan da üstelik «tek doğru yol benimki» diyebilmektedir.

Evet yüzeysel bir bakışla «doğru yol» yerine «doğru yollar» dememiz belki daha yerinde sayılacaktır.

Gerçekten, insanın mutlu olması için insanın insan olması için izlemesi gerekli doğru yol bu kadar çok mudur? Soruna kutsal kitap açısından bakacak olursak ve dinlerin dış görünüşleri, kalıpları düzeyinde bir anlayışla yaklaşımda bulunacak olursak yine her dinin kendine özgü katı kalıplarla «doğru yol» tanımladığını, yani yolların yine «tek» değil «çok» olduğunu görebiliriz. Fakat bu çokluğun iç yüzünü, bu çokluğun yararını ve gerekliliğini en son kutsal kitap olan Kuran şöyle açıklamış bulunmaktadır (Sure 5, ayet 51 son bölüm):

«Herbiriniz için birer kanun verdik ve böylece çeşitli yollar açtık. Allah dileseydi hepinizi bir tek millet yapardı. Fakat bu şekilde farklı yollarda sizleri denemek diledi. O halde hayır yoluna koşuşun. Hepiniz Allah'ın huzuruna döneceksiniz ve sizin ayrılığa düştüğünüz şeylerin aslını o size bildirecektir.»

Demekki biz aramızdaki farklılıkların varlığını kavga sebebi yapmamalıyız. Herbirimiz gerçeği biraz farklı yönlerden görüp göstermek suretiyle yararlı olmaya, hayırlı olmaya çağırılmış bulunmaktayız. Bunu iyi anlamaz isek bugün öfkeli, saldırgan, zararlı olursak, yarın da mahcup, pişman ve yine zararda oluruz.

HER YOL ORDA BİRLEŞİR

Yolların çokluğu, kendi beğendiğimiz yo-

lun bize tek iyi yol gibi görünmesi şaşırtıcı olmamalıdır. Her yol bir yararı olduğu için vardır. Farklı görüşler arasında hassas bir denge kurulması ve insanların birbirini tamamlama ve barış içinde bir bütünlükle mutluluk bulma eğiliminde olmaları gerekir.

Bu sonucu beynimizde ve gönlümüzde uyumlu ve hoş görebilmek için, fizik yapımızın duyuları ile kazanılmış bilgileri yeterli olamıyorsa biraz da metafizik duyuları ile, metafizik duyularımızla alınan bilgilerin kullanılması gerekir. Vicdan sesine benzer iç uyarıların işlevlik kazanması, sevgimizin bütün boyutlarda yaygınlaşması bir tek kelime ile «olgunlaşma»mız gereklidir.

Olgun insan bütün yolların aynı yere gidebileceğini bilir. O birleşme yerinin hasretini yaşar ve ona bütün gücü ile katkıda bulunur.

Olgun insan, her gün bundan bahsetmese bile Allah'a inançlı olur. İbadet eder gibi çalışır. Çok düşünür. Kendi düşünce dünyasını saplantılarla karartmaz. Yeniliğe her an açık tutar. Gerekli olanla olmıyanı, önemli olanla olmıyanı, çabuk farkederek Kurallara uyarken, kuralların özündeki gerçeği görerek ona yönelir; kuralların kötüye kullanıldığı, özünü ve anlamını yitirdiği yerde, şekilci olmaz. Hiçbir kuralı, katı kalıpcılıktan öteye geçemiyen bir putperestlikle savunmaz.

Olgun insanın göz ufku «fizik» âlemin sonsuzluklarına doğru uzanırken, gönül ufku da, «metafizik» âlemin sonsuzluklarına doğru uzar gider. Olgun insan, çok boyutlu bir âlemin her çeşit sonsuzlukları arasında, küçük bir dünyada yaşar. Böylece geniş bilinçli ve mutludur. Herkesin de mutlu olmasını diler.